

Çetmi

çetin

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl:12 Sayı :51 Ocak - Şubat - Mart 2010

Doğal Hayata Dönüş

UĞUR COŞKUN

KONYA ETLİEKMEK SALONU

ETLİEKMEK - BÖREK - MEVLANA - BIÇAKARASI

ÖZEL
GÜNLERDE
TOPLU
SİPARİŞ
ALINIR

EV VE İŞYERLERİNE SERVİS YAPILIR

ALO PAKET

0.242 325 18 58

Konuksever Mah.
Emrah Cad. No:110/2
(Genpa Karşısı)
ANTALYA

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazışları Müdürü
Mehmet BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	<i>Hüseyin Eşiyok</i>
Anamur	<i>Abdullah Kasap</i>
Karaman	<i>Mehmet Akif Akkoca</i>
Antalya	<i>Mehmet Ali Güven</i>
İzmir	<i>Ahmet Güçlü</i>
İstanbul	<i>Mustafa Güçlü</i>
Bursa	<i>Mahmut Uçar</i>
Fransa	<i>Baki Solmaz</i>
88 Fransa	<i>Bilal Balci</i>

YAZI VE FOTOĞRAFLARIMIZ İÇİN İRİTİBAT

Kerim BOZDAĞ
0539. 232 04 42
0242. 426 25 73

E-POSTA

kerim.bozdag@gmail.com
yeterlajans@hotmail.com

Abone ve Reklam İçin Banka Hesap Numarası

Bank Asya
Konya Mevlana Şubesi
Hesap No: 35-896375-7

ADRES

Çetmililer
Eğitim Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat: 2 No:186
Meram - KONYA
cetmillervakfi@hotmail.com
konya.cetmiller.vakfi@gmail.com
Tel: 0332.351 26 67

Baskı

Adım Matbaacılık
T. 0332. 342 01 95
www.adimmatbaasi.com

Doğal Hayata Dönüş

İçindekiler

Selam ile	2
Çetmi'nin Sesinden	3
Aile mektebi	5
Suriye gezi notları(Arap Düğünü)	7
Veresiye Defteri	10
Sözde Ermeni soykırımı (!)	14
Çanakkale ve Enver Paşa	17
Bir Yahudi gencinin kehaneti	20
Doğal Hayata Dönüş	21
Çetmide fosiller	28
Tektat yeni şubesini açtı	33
Sultan Etli ekmek açılışı	34
Nimetullah UÇAR'dan Şiirler	36
Yol Göründü	38
Kerim Hoca'nın yeri	40
Omar Ağa	41
Hatırda kalanlar	42
İhale ilanı	43
Uzun Ali Aydoğdu	44
Muhtar Zeki Güçlü	45
Çetmiden ve Çetmili'lerden haberler	46
Bulmaca	48

Selam ile

kerim.bozdag@gmail.com

Kerim Bozdağ

Hayat, onu yaşamak durumunda olan bütün canlılar için vazgeçilmez bir haktır. Kimse başka canlıların hayatına kastederek onun varlığını sürdürmesine engel olamaz olmamalı. Hayata müdahale, sonuçları itibarıyla bizim kendi sonumuzu hazırlayacak felaketlere sebep olmaktadır. Ormanların yok edilmesi, kimi canlı türlerinin, bazı bitkilerin hayatına son verir. Suların kirlenmesi suda yaşayan varlıkların hayatına mal olur. Havanın kirlenmesi, kimyasal atıklar, zirai mücadele ilaçları, suni gübreler, sanayi atıkları velhasıl insanoğlunun çevreye, dünyaya, hayata verdiği zararlar sonuçta büyük tahribatlara yol açarak yine insanoğluna zarar vermektedir. Bu zararlar, dünyayı ve insanlığı tehdit edecek kadar korkunç neticelere sebep olacak büyüklükte. ...Ve hızla şimdiden tedbir alınmazsa önlenemeyecek seviyelere doğru seyretmektedir. Bizim gibi kırsal kesimde yaşayan köylüler, çorbada tuzumuz olsun kabilinden küçük ve basitmiş gibi gelse de tedbir almalı bu tedbirler hemen hayata geçirilip uygulanmalıdır.

Öncelikle her ne olursa olsun tabii dokuya zarar verecek kirlilik önlenmeli ve bu hususta azami dikkat edilmeli. Yaylalarda, subaşlarında veya bulunduğumuz ortamda üretilen çöpler geliş güzel atılarak çevre kirlenmemeli...

Zararlılarla mücadele noktasında kimyasal ilaç kullanımından kaçınılmalı.

Su kaynakları korunup kirlenmemeli.

Ağaçlandırma faaliyetlerine önem verilip ormanlara kıyılmamalı.

Tabii ortamda varolan canlılar koruma altına alınıp geliş güzel avlanmamalı... Saydığımız hususlarda elden gelen bütün tedbirler bir an önce alınmalı...

...

Dergimizin bu sayısında kimi insanımızı "hatırdanlar" diye yâd ettik. Ve yayınladığımız fotoğraflarla bazı hemşerilerimizi görerek hatırlayalım istedik...

...

Önümüzdeki sayılarda bazı hemşerilerimizi tanıtıcı bilgiler içeren yazılara yer vermeyi düşünüyoruz. Gereken bilgileri ulaştırarak tanıtımını istediğiniz şahısları tanımamıza vesile olmanızı diliyoruz...

Dergi sayfelerinde genellikle Çetmi ve Çetmililerden haberler verip onlarla ilgili yazılar yayınlamaya çalışıyoruz. Ancak kimi hemşerilerimizin dergimiz çıktığı günden bu yana ne vakıfla, ne dergi ile nede köy ile alakalı hiçbir faaliyette yer almadıklarına şahit oluyor. Zaman zaman onları hatırladıkça bu duruma üzülmüş, kendilerinin de içimizde yer almalarını temenni etmekten başka bir çaremiz olmadığını düşünüyoruz.

Neden bazı isimlere yer vermediğimizi soran hemşerilerimiz ve herkes bilmeli ki bu derginin sayfeleri Çetmili bütün hemşerilerimize sonuna kadar açıktır. Yeter ki, sizler bize ulaşın ve isteklerinizi bildirin, yayınlanmasını arzu ettiğiniz konularda bize yazın...

Dergimiz bütün gayretlerimize rağmen zamanında yayınlanamıyor. Henüz çok istememize rağmen arzu ettiğimiz istikrarlı bir yayın çizgisine oturamamıştır. Bunun için sıralanacak sebepler çoktur. Ama şikâyet etmeden önce elimizdeki imkânların bu kadar olduğunu ifade etmekle yetiniyor, gelecek dergilerin daha güzel olmasını temenni ediyoruz. Tabi bu sizin ve bizim elimizde. Gayret edelim çalışalım ve başuralım...

Çetmi'nin Sesinden

Vefa Duygusu

Mehmet Balcı
Vakıf Başkanı

Kardeşçe yaşamak, mutlu olabilmek, birbirimize güven duyabilmek büyük çapta bu duygunun yaşanmasına bağlı. Fakat günümüzde pek çok değerlerimizin kaybolduğu gibi vefa duygusunun da kaybolmaya yüz tuttuğu görülmektedir. Çünkü günlük konuşmalarımızda, istişarelerimizde, karşılıklı dertleşmelerimizde çok kere bize yapılan vefasızlıkları gündeme getiririz.

O zaman vefa ve zıttı olan vefasızlık nedir?

Vefa: Yapılan iyilikleri ve iyilik yapanı unutmama, yapılan iyiliğe daha güzeliyle karşılık verme, gerek hayatta ve gerekse ölümden sonra iyilik yapan kimselere karşı sevgi ve alakayı devam ettirmektir.

Vefa: Dostunu yarı yolda koymamaktır, asla arkadan vurmamaktır, yapılan küçük bir iyiliği dahi unutmamaktır. Gönül kırmamak daima gönül yapmaktır. Yaptığı hayır ve hasenatları unutmak ve her zaman her yerde üzerine düşeni yapmaktır.

Vefanın zıttı, vefasızlık, nankörlük: Vefası olmayan, sevgisi çabuk geçen, kadir kıymet bilmeyen, yapılan iyilikleri ve iyilik sahiplerini hemen unutup ilgiyi kesen, sorumluluğunu yerine getirmemek demektir.

Vefasızlık: Sevip sevilmemek, arayıp aranmamak, unutmayıp unutulmak, özleyip özlenmemektir.

Bu tanımlardan sonra şunu söylemek yerinde olur zannediyorum. İnsanlar vefa duygusu ile yetişir ve aile bu duygu üzerine kurulmuş olursa huzur ve saadet olur. Milletler bu duygu ile faziletlere erer ve yücelir. Bu duygu kaybolduğu an herkes birbirine kuşku ile bakar.

Yüce kitabımız Kur'anı Kerim ve bize her hususta model olan Efendimiz Hz. Muhammet (S.A.V) bizi vefalı olmaya çağırıyor. Bir ayeti kerimede Allah C.C: "Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, bende size karşı ahdimi yerine getireyim." (Bakara Ayet 40) yani demek istiyor ki Allah, bana karşı vefalı olun, nimetlerimi hatırlayın, verdiğiniz sözü davranışlarınızla yerine getirin ki ben de size verdiğim sözü gerçekleştireyim dünya ve ahiret nimetlerini size vereyim buyuruyor.

Vefalı olmak, bir taraftan sadakat gereken zata karşı his ve davranışlarımızı k o r u m a k , sorumluluğumuzun şuurunda olmak, yapılan iyilikleri tepmemek, gördüğümüz fedakârlıkları gönlümüzden çıkarmamak, iyilik sahiplerine her zaman sevgi ve saygımızı devam ettirmektir.

Ahde vefalı olanlar şanslı insanlardır. Bu duygu, devamlı iyilik yapmaya sevk eder insanı. Vefa duygusuna sahip olanlar başkalarını mutlu ederler ve bu asil davranışları sebebiyle kendileri de mutlu olurlar.

Hz. Peygamber (S.A.V) en vefalı kişidir ve bizim için en güzel bir örnektir. O, dostlarına, dostları da ona hep vefalı davranmışlardır. Vefalarını göstermek üzere

gerektiği zaman canlarını, yeri geldiği zaman mallarını feda etmişlerdir.

Rasûlullah (S.A.V) bir gün yaşlı bir kadına ikramda bulundu. Sebebini soranlara şöyle

dedi: "Bu kadın Hatice hayatta iken bize gelip giderdi. Ahde vefa dindendir," *Hakim*

Kâinatın efendisi her zaman bu vefayı iyilik sahiplerine göstermiştir ve hayatında önemli bir yeri olan Hz. Hatice ye vefalı bir eş olmuş, ölümünden sonra da onu her zaman rahmetle yâd etmiş ve onun dostlarına bile ikramda bulunmuştur. Diğer eşlerine, akrabalarına, sütannesine, sütkardeşlerine ve hayatında az veya çok bir iyiliği ve emeği olan herkesi, duruma göre ziyaret etmiş, gerektiği zaman selam göndermiş, yardım etmiş, saygı göstermiş ve ölenlerin arkalarından rahmet okuyarak vefa örneği sergilemiştir.

Dostları da ona vefalı davranmış, onun hayat tarzını kendi hayatlarına uygulamışlardır. Amr İbn. As R.A vefat ederken dilinin altına ondan kalan bir kılı koyarak ölümden sonra karşılaşacağı suallere daha kolay cevap verebileceğini ümit etmiştir.

Peygamberimiz (S.A.V), Mescit'i Nebevi'nin bir kapısını göstererek bundan sonra bu kapıdan hanımlar girsin dediği için Abdullah İbn Ömer R.A. bir daha bu kapıdan mescide girmemiştir.

Eşrefi mahlûkat olarak yaratılan insana yakışan, önce sayılamayacak kadar üzerimizde nimetleri olan Allah'a, sonra en önemli anlarında bile ümmetim diyen Peygamber Efendimize, sonra annesine, babasına, akraba ve dostlarına, mesai arkadaşlarına ve üzerinde hakkı olan ve iyiliği olan herkese vefalı davranmaktır.

Vefasızlık insana yakışmayan bir davranıştır. Abdullah İbn. Ömer R.A., Peygamberimiz (S.A.V)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Kıyamet günü, Allah C.C. öncekileri ve sonrakileri birleştirip topladığı zaman her vefasız için, onu tanıtan bir bayrak dikilir ve : Bu falan (oğlu falan'ın) vefasızlığıdır denilir." *Buhari, Müslim, Ebu Davut, Tirmizi.*

Ebu Sait Hüdri R.A. de Peygamberimiz (S.A.V)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Her zalimin arkasında bir bayrağı vardır, zulmü ölçüsünde bu bayrak yükseltilir haberiniz olsun, amme hizmetlerini üzerine alandan daha büyük vefasız yoktur." *Müslim*

Değerli dostlar vefasızların kıyamet günü durumları bu. Hemen hemen her birimizin şikâyetçi olduğu

vefasızlar ve vefasızlıklar var. Biz de şikâyetçi olduğumuz aynı hatalara düşmeyelim. İyilik sahiplerinin temiz duygularını kötüye kullanmayalım. Yapılan iyilikleri ve iyilik sahiplerini unutmayalım. Durumlarına göre ziyaret ederek, bir selam göndererek, karşılaştığımız zaman bir tebessüm göstererek, saygımızı ve sevgimizi devam ettirelim ki onların daha çok hayır yapmalarına ve hayra hizmetlerine vesile olalım.

Tahsil hayatında burs ve yardım alan gençlerimiz para kazanmaya başlayınca, aldığı yardımlar gibi o da öğrenci kardeşlerine veya muhtaçlara yardım etme konusunda aynı hassasiyete sahip mi? Yoksa dünyanın cazibesi, para kazanma hırısı, ahde vefa duygusunun önüne mi geçiyor?

Bu güne kadar vakfımız için hizmet edenlere, bu yükü omzunda taşıyanlara, karşılık beklemeden birçok meşakkate giren fedakârlara bir teşekkür etmek dururken, insafsızca ve bilgisizce dedikodu şeklinde eleştiriler neye hizmet eder ve neyi halleder. Bir vefa borcu olarak vakfımız için biz ne yaptık? Ne yapabiliriz? Bu soruyu kendimize soralım? Çünkü yapabileceğimiz çok şey var sonra geç kalmış olabiliriz. Vefalı dostlara selam olsun.

Aile Mektebi

Şeref Çilek
seref_cilek@yahoo.com

Sevgili Dostlar; gözümüzü ilk defa açtığımız, varlığımızı ilk defa hissettiğimiz, bedenimizin ruhumuzun şekillendiği yuvanın adıdır aile mektebi. Dünyada bu mektebe gitmemiş insan yoktur. Bütün insanlar aile mektebinde eğitim almış ve mezun olmuştur. Aynı mektepten mezun oldularsa neden insanlar arasında bu kadar büyük fark var?

Çünkü milyonlarca aile mektebi var hepsi birbirinden farklı. Her biri kendi şablonuna uygun insan yetiştirmek için çalışıyor. Her birinde konuşulan kelimeler, hitap şekilleri, sohbet adabı, sofrada, ortak amaçlar, ortak değerler, duygular, düşünceler birbirine benzemez. Bazen, birbirine tamamen ters olan anlayışlarla bile karşılaşmak mümkün. Aile mektepleri yatılı mekteplerdir. Öğrencilerin barınma ve beslenme ihtiyaçları da karşılanır. Bildiğimiz okullar gibi faaliyetler belirli saatlere göre planlanmamıştır. Faaliyetler, hayatın akışı içinde gelişen olaylara göre doğaçlama olarak yürütülür. Yazılı kurallar olan kanun ve yönetmeliklere göre değil, yazılmamış kurallar olan gelenek ve göreneklere göre işletilirler. Her birini mutfağında farklı

bir tencere kaynar. Her birinin bacasından değişik kokular çıkar. Kimi kıt kanat geçinir, kimi bolluk içinde yüzer. Kiminin aşı ağıyla acıyla, dertle yoğrulmuştur, kiminin yağla balla, kaymakla. Aslında düşününce hayatın anlamının bu farklarda gizli olduğunu anlıyor insan. Bütün renkler beyaz, bütün kuşlar güvercin, bütün böcekler kelebek olsaydı hayat sıkıcı olmaz mıydı?

Aile yapımız küçüldü. Geniş aileden çekirdek aileye geçiş yaptık. Çocuklar dedenin, ebenin, halanın, amcanın birlikte yaşadığı evlerde büyümüyor. Sadece ana babanın birlikte olduğu evlerde büyüyor. Bu da yetmedi tek çocuklu mikro aile yapısına doğru gidiyoruz. Düşünebiliyor musunuz tek çocuksunuz. Yirmi otuz sene sonra tek çocuğunuz oluyor. Dayı yok, amca yok, teyze

yok, hala yok, yenge yok, enişte yok. Allah aşkına kendinizi nasıl hissedersiniz?

Çok kardeş olanlar ne fayda görüyor sanki diye düşünebilirsiniz. Her şeyin kıymeti yoklukta anlaşılır sevgili okuyucu... Her Çetmili gibi bayramda tatilde köye gittiğim zaman, öncelikle dedemi, ebemi ziyarete giderdim. Unutamadığım iki hatıra: Dedemi ziyarete köye geldiğimden bir gün sonra gitmişim "Bu sefer bayatlattın oğlum" dedi. Demek ki, geldiğimi duymuş ve beklemiş. Ebemi ziyarete gitmişim, "Keşke sekiz on tane çocuğum olsaydı. Eller sokakta hal hatır sorar, nasılsın der, hangisi eyi bakar der. Kendiminkiler eve gelir, hem de, eli dolu gelir." dedi. İhtiyaç duyduğu zaman yardım alabileceği birinin olduğunu bilmek insana sonsuz bir huzur ve güven verir. İlkokul ikinci sınıfta çocuklara öğretirler ya; dayı, amca, hala, teyze kime denir diye. İngilizce öğrenirken bana

garip gelen şudur. Bizdeki hala, teyze, yenge isimlerinin tek karşılığı var, aunt.(Aan:t yada en:t diye okunur.) Amca, dayı, hala ve teyze kocası da uncle. (Anğ'kıl diye

okunur.) İşte, iki ayrı medeniyetteki aile kültürü.

İnsan, en iyi görerek, yaparak, yaşayarak öğrenir sevgili okuyucu. Belki farkında bile olmaz ama her çocuk mutlaka kendine model insanlar seçer. Seçtiği modeli izleyerek, taklit ederek öğrenir. Seçebileceği model çok olursa, her birinden değişik bir ahlak, değişik bir huy öğrenir. Kendini imkânları zengin bir bilgi ortamında bulur. Birlikte yaşamayı, acıyı tatlıyı paylaşmayı, dayanışma ve yardımlaşmayı öğrenir. Babasının dedesinin yanında nasıl oturup kalktığını, ona ne şekilde hitap ettiğini kamera gibi çeker. Çektiği filmi babasına karşı oynayacaktır.

Aile mektebinin staj yerleri, akrabaların evleridir. Akrabaları ile devamlı diyalog içinde olan çocuklar ruhsal gelişimlerini daha iyi tamamlar.

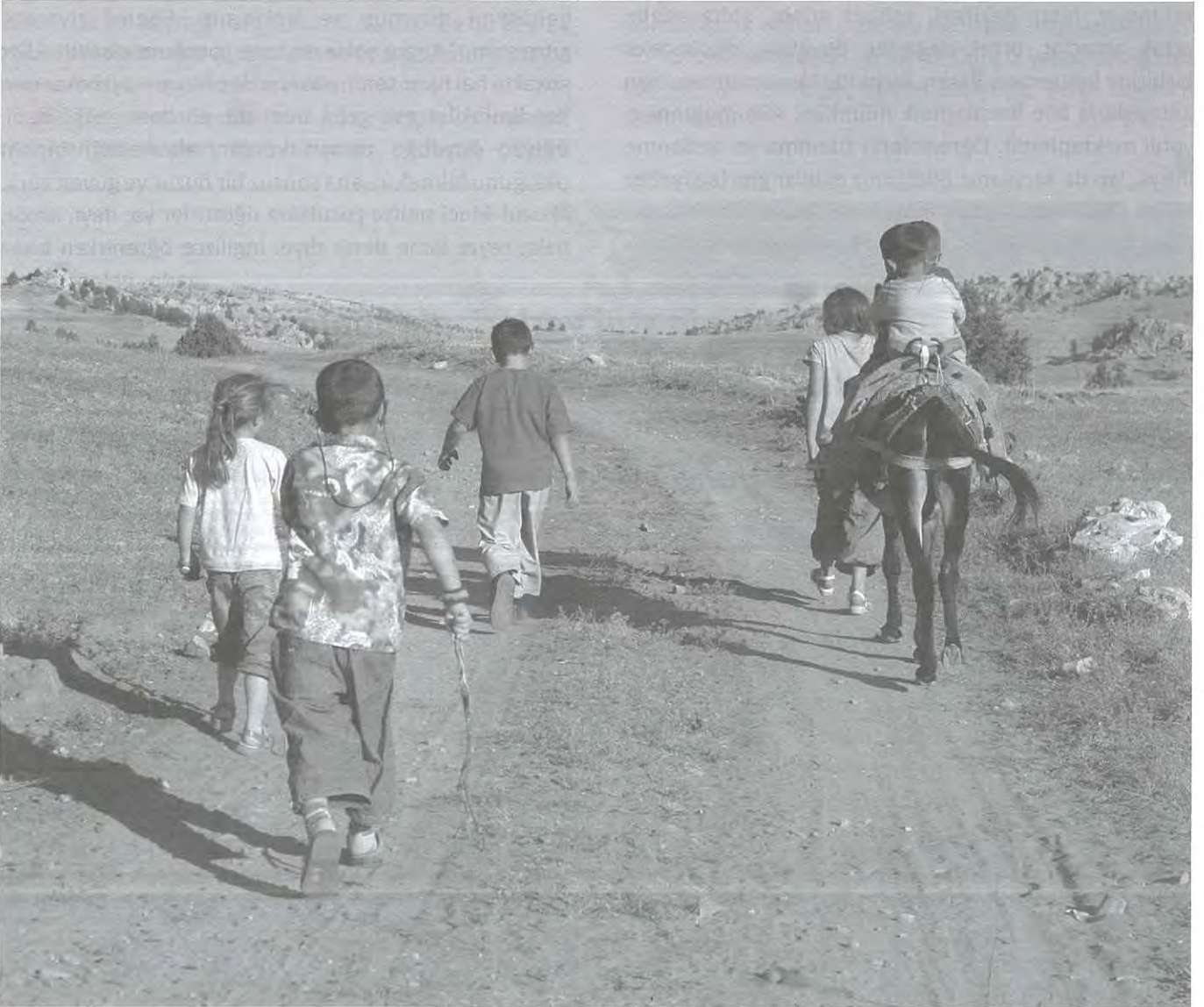
Günümüzde çocuklar anne ve baba ile yaşıyor. Oğlan, babanın anneye davranışını filme alıyor. Kız, annenin babaya davranışını filme alıyor. Zamanı gelince onlarda rollerini oynuyor. Günlük yaşantımızda; büyüğümüze, küçüğümüze, akrabamıza, komşumuza, arkadaşımıza, misafirimize karşı gösterdiğimiz ilgi, anlayış ve davranışla, insan ilişkilerini çocuklarımıza öğretmiş olduğumuzu unutmayalım.

Aile mektebinin staj yerleri, akrabaların evleridir. Akrabaları ile devamlı diyalog içinde olan çocuklar ruhsal gelişimlerini daha iyi tamamlar. Çocukların, özellikle dede ve ebeleri ile sık görüşmeleri, yanlarında yatılı kalmaları sağlanırsa, ahlaki yönden gelişmelerine katkı sağlar. Güven duygusu gelişir. Öğrencilik yıllarımda dedemin, ebemin dualarının beni çelik bir zırhtan daha iyi koruduğunu hissedirdim. Kötülüklerin bana zarar veremeyeceğini düşünürdüm. Sarılıp dua ettiklerini

düşününce, dua sesleri kulaklarımda yankılandıkça, gözlerim yaşarır, içime huzur dolardı. Daha heyecanlı, daha gayretli çalışmaya başlardım. Kişilik ve karakter gelişmesi olan ruhsal gelişme, boy kilo gibi bedensel gelişmeden daha önemlidir. Bedensel gelişmede arıza kolay fark edilir. Tedavisi de kolaydır. Ruhsal gelişmede arıza zor fark edilir, geç fark edilir ve tedavisi de zordur.

Aile: Gün boyu yaşanan sıkıntı, stres ve yorgunlukların buharlaştırıldığı, babanın ciddiyet ve vakarı ile annenin şefkat ve sevgisinin birleşip, buram buram sevgi, saygı ve huzur kokan yuvadır. Aile fertleri arasındaki ilişkiler, akrabalar arası ilişkiler iyi olduğu zaman hayatın kendisi de iyi olur.

Mektebin ne olduğu yetiştirdiği insandan, hastanenin ne olduğu tedavi ettiği hastadan, fabrikanın ne olduğu, imal ettiği üründen belli olur...

Suriye Gezi Notları

Arap Düğünü

Dr. Ali Özel

Bu akşamüzeri otelimizde değişik bir hareketlilik başladı. Otel en dışarılarından itibaren silinip süpürölüp yıkıyor. Personel tam bir alarm havasında ya da herkes diken üstünde gibi. Özel koruma olduğu anlaşılan far farlı üniformalı ajan türü azmanlar oteli kuşatmış vaziyette. Bu siyah takım elbiseli, siyah gözlüklü, elleri telsizli, belleri martinli insanlar kuş uçurtmadıkları gibi etrafta gezen sinekçikleri bile takibe alıyorlar.

Otel personeli çok ketum. Sır vermiyorlar veya onların bir şeyden haberleri yok. Öğrendik ki onca tedbir akşam yapılacak bir düğün içinmiş. Kimin düğünü olacağı bilinmiyor bize de söylenmiyor. Ama düğün ya bir şeyhin veya bir siyasininmiş.

Bizde akşam bir düğüne davetliydik. Suriye'de düğünler gece 23'te başladığı için o saate kadar hazır önümüzdeki düğünü seyre daldık. Seyre daldık dediysem otel lobisinden olan bitenleri izlemeye başladık. Yoksa düğün olacak kata değil bizi değme personeli bile bırakmıyorlar.

Saat gecenin 22'sine doğru hareketlilik otelin çevresini sardı. Yani davetliler gelmeye başladı. Otelin koca bahçesi bir anda ana babalarla doldu. Arabalar Mercedes dengi ve üzeri markalar ve hemen hemen çoğu siyah. Özel şoförler kullanıyor. Bu şoförlerin üniformaları bizim Plevne kahramanı Gazi Osman Paşa'nın kıyafetinden daha keskin. Düğüne ailecek geliniyor. Erkekler genelde siyah giyimli, kelleli göbekli ya da çoğu top ya da keşisakallı. Kadınların çoğu tombalak. Bazıları saçlarını bir şalla hafif yollu örtmüşler ama gerdanları, kolları, kulakları koca koca altın takılarla bezeli. Çoğunun ayak bilekleri de yine altın halhallı. Hanımların takıları çok kaba saba. Demek ki takının zarafetine değil ihtiva ettiği altın miktarına bakıyorlar. Biz etrafı seyrederken saat 22.30'a yaklaştı. Dediğim gibi bizde bir düğüne davetli olduğumuz için toparlanmaya başladık. Düğün bizim rehberin bir akrabasınınmış.

Dar ve dolambaçlı yollardan geçerek uzunca bir yolculuktan sonra düğün salonuna ulaştık. Düğün salonu şehrin dışına doğru bir yerde. Otelde olduğu gibi sürülerle lüks arabalar yok ve etraf sessiz. Belli ki bir halk düğünündeyiz. Salonun kapısında gelen davetlileri karşılayanlar sıralanmışlar.

Aynen bizde olduğu gibi nezaketle gülücüklerle karşılandık. Zoraki de olsa bu gülücükler düğünlerin olmazsa olmazı. Salon bir tuhaf adım başı bir direk, davetlilerin birbirlerini görebilmeleri çok sınırlı. Bizim guruba 40 kişilik bir masa düzenlenmiş. Tüm masaların üzeri mezelerle dolu. Mezeler hemen hemen bizimkiler gibi. Fakat orada baharatlı yiyecekler yani otlar çok fazla. Sessiz sedasız masalarına oturan davetliler insafsızca meyvelere karşı saldırıya geçiyor. Meyvelerin baygın ve tahrik edici bakışları ile yaydıkları mis kokular saldırıyı haklı kılan amiller.

Bizde upuzun masamızda topyekûn saldırmayı başlatarak o baygın bakışlı meyvelere mezelere bizim kim olduğumuzu, öyle hafife alınacak tipler olmadığımızı ispatlamaya, halterini bildirmeye başladık. Uzunca bir süre düğün salonunda çatal ve kaşık şakırtılarından şakırtılarından başka ses çıkmaz oldu. Meyvelerle çatal ve kaşıklar arasındaki ölüm kalım savaşı bitene kadar lakırdı duyulmadı.

Yine bizim düğünlerde olduğu gibi gelinle damat gayet süslü kıyafetlerle etrafı seyre dalmışlardı. Yine gelinin ileri derecede boyalılığı süslülüğü dikkatlerden kaçmıyordu. Gelin damada nazaran daha olgun ve daha yaşlı gibiydi. Diğer Arap kadınların süslülüğü gelinkinden geri değildi. Kullanılan makyaj maddeleri çok sırtkandı. Kıpırmızı dudaklarla ap al yanakların görünümü ile gözlere çekilen acayip sürmelerin oluşturduğu manzara çok tuhaftı. Derken üç kişilik saz ekibi yerlerini aldılar. Sazcılardan birinde keman diğerinde darbuka vardı. Üçüncü sazcadakinin ne olduğunu anlayamadık. Acayip bir müzik aletiydi. Sazcılardan hafiften tıngırdatmaları kimsenin umurunda değildi. Derken müzisyenler üç ağızdan uzun havaya benzer bir hava başlattılar. Bu uzun hava davetlileri biraz silkeledi. Uzun havanın sonunda çok hareketli bir müzik başladı. Bu hareketli müzik oyun havası olmasına rağmen oyuna kalkan kimse yok gibiydi.

Bu durgunluğa bir son vermek için çalgıcılar yöntem değiştirdiler. Önce deyim gibi bir şeyler söylüyorlar. Yani şu olmuştaki bu olmuş, ne olmuştaki böyle olmuş gibi (Arapça ne ise) sayıp döktükten sonra hareketli bölüme geçiyorlar. Müziğin o sayıp dökme bölümünde ah ulan ah sesleri ile beraber içki (ne içiyorlarsa) kadehleri de yükseliyor. Ayrıca göğüslerini yumruklayarak sazıcılara iştirak edenlerin sayısında gittikçe artıyordu. Müzisyenlerin bu taktığı işe yaramış olacak ki piste çıkanlar artmaya başlamıştı. Çalınan müzik bizlerin ayaklarımızı kıpırdatmadığı için oyuna iştirak edemiyorduk. Arapların gözleri de bizim masaya kilitlenmişti. Bir çıkış yapıp yapamayacağımızı merak ediyorlar gibiydi. Zaten bizde bu monoton durumdan sıkılmıştık. Rehberimizle beraber müzisyenlerin yanına gittik. Önce Koyalım oyun havasının tınısını verdim. Müzisyenler ehil insanlarmış hemen havaya girdiler. Sonra bir Antalya türküsü olan,

***Bir kilo kestaneyi aldım elliye
Kabuğunu soydurdum esmer tenliye
Esmer bana küsmüş aldattın diye
Esmerim Amman kestanem Amman***

Nakarat türküsünün tınısını verdim. Olayı hemencecik kavrayan müzisyenler çok güzel bir şekilde çalmaya başladılar. Önce bizim ekip ayaklandı ama esas ayaklananlar Arap davetlilerdi. Oyun pistinde adım atacak yer kalmamış gibiydi. Tamda oyunun civcivli yerinde bir adam kolumdan tuttu. Ben Hatay'lıyım Şam'da oturuyorum. Bu Konyalı havasını cidden özlemiştim deyip teşekkür etti. Ayrıca bu çok hareketli bir oyun sizin figürleriniz çok yavaş, biraz daha hareketli olmalısınız diye de uyardı.

Çalgıcılar bizim havalara devam ederken ve davetlilerde tam ayaklandığı sırada yemeklerden ara sıcaklar geldi. Ara sıcaklar börek türü şeylerdi. Bizim ekip masalara çekilirken diğer davetliler zıplamaya devam etti. Düğüne olan katkılarımızdan olacak düğün sahipleri bizleri masalarına davet ettiler. Memnun olduklarını söyleyip teşekkür edip ikramda bulundular. Bu sırada takı merasimi başladı. Takı merasimi de bizdekilerin aynısıydı. Dayısından bu kadar, falancağızdan şu kadar deyip bizdeki görgüsüzlüğün aynısı orada da sergileniyordu. Aslında kimin ne taktığını ilan ederek insanları zor durumda bırakmanın anlamı ne olabilir? Olsa olsa görgüsüzlük seviyesizlik olabilir herhalde.

Takı merasiminden sonra ana yemekler geldi.

Yemekler et ağırlıklı, baharatlı ve çok yağlı, acılı. Koca koca tabaklara pek dokunan olmadı. Daha önce abur cuburla şişindiğimiz için güzelim yemekler kalakaldı. Bu durum bizde de böyle oluyor. Otellerde yapılan düğünlerde ana yemek en sona bırakılır ve yenilmez. Tabi ki dökülüp telef edilir. İki Müslüman ülke ve İslam'ın ruhuna uymayan bu israf ve tutarsızlıkta adeta yarışıyor gibiyiz. Yine bizde olduğu gibi düğünün sonuna doğru davetliler salondan ayrılmaya başladı derken salon iyicene tenhalaştı ve düğün bitti. Bizler de gelin ve damadın saygılı uğurlamaları ile salondan ayrıldık ve böylece bir Arap düğüne yakinen şahit olduk.

Şimdi biraz fikir jimnastiği yapalım ya da fikir beyanında bulunalım. Aslında zıt veya paralel de olsa karşılıklı fikir beyanları çok faydalı olur kanaatindeyim. Suriyeli rehberimizin anlattığına göre Suriye Şeriatla yönetilen bir ülkeymiş. Yani Şeriat kanunlarının geçerli olduğu bir cumhuriyet. Amma demokrasi şinanay. Suriye'de bir kadın üç defa üst üste Cuma namazına gitmeyen kocasını sorgusuz sualsiz boşayabiliyormuş. Amma yaşantılarına bakılırsa hiçte öyle görülüyor Mesela düğün salonundaki hanımların üçte ikisinin başı açıktı. Kapalı olanlarda bir şal ile öylesine örtünmüşlerdi ki bizim köyümüzdeki ya da Anadoludaki gibi örtünenler vardı. Ne var ki Suriye'de bulunduğumuz sekiz gün zarfında başını lahana sarması gibi sarıp sarmalayan kimseyi görmedik. Veya bize rast gelmedi. Yüzyıllardır Anadolu kadınının örtüsünün şeklini yadırgayacak bir Allah'ın kulunun bulunabileceğini asla düşünmem. Halkımızın bu örtünme şeklini yadırgayan birinin ya aklından ya da başka bir yerinden mutlaka bir sorunu vardır. Demek istediğim şeriatla yönetilen bir ülkede bile göremediğimiz bir örtünme şeklinin yani başı bir simge olacak şekilde sarıp sarmalamanın ne anlama geldiğidir. Kadının örtünmesini anlamı, karşı cinsin nazarından sakınmak, karşı cinsin dikkatini üzerine çekmemek olsa gerek. Ama öyle gözükmüyor. Ben çok görüyorum sanırım sizlerde görmüşsünüzdür. Kadın başını sıkıca sarıp sarmalıyor aynı kadın daracık bir pantolon ve kısacık bir bluz giyiyor. O kısacık bluzla öne eğildiği zaman beli doğrulduğu zamanda göbeği açılıyor. Zaten yanak ve dudakları kıpkırmızı yani yüz göz alıcı renklerle boyalı. Karşı cinsin dikkatini çekmek için elinden geleni yapmış amma başı sarılı olduğu için dindarlıkta kimse onunla âşık atamaz ve kimse yarışamaz. Bilyesi bir giyinmenin riyakârlıktan başka bir adı varmı acaba?

Bazı hanımlarımızda Anadolu kadını yabancı olduğu rahibe giyimini tercih ediyor. Şimdi yeri gelmişken bu rahibe giyiminin kökenine şöyle bir bakmak isteyelim. Kudüs haçlı sürüleri tarafından işgal ediliyor. Tarihi bilgilere göre bu haçlı katiller altmış ile yetmişbin civarında insanı katlediyor. Çoluk çocuk genç ihtiyaç fark etmez Sonra bu haçlı katiller büyük mücahid Salahaddin Eyyübi tarafından kuşatılıyor. Salahaddin Eyyübi Yalnız haçlı askerlerini hedef alıyor kısmen kısas uyguluyor O zamanlar etrafı surlarla çevrili küçük bir şehir olan Kudüs sokakları insan cesetleri ve yaralılar ile lebalep doluyor. Yine o sıralar bir Katolik papazının başka bir Katolik papazına yazdığı mektup olayın ne kadar ürpertici olduğunu ortaya koyuyor. Papaz efendi mektubunda Kudüs sokaklarını görmelisin. Atlılarımız Kudüs sokaklarında yürür, ölü ve yaralıların kemiklerini kırarken çıkardıkları çatırtı ve çatır çuturdu insanı neşelendiriyor. Hele kâfir ve sapıkların cesetlerinden yaptığım piramitvari yığınları görmeni isterdim. Bu günler benim en mutlu günlerim. Diyor. (Papaz efendini kâfir dedikleri Müslüman cesetleri, sapık dedikleri de Ortodoks Hristiyan cesetleri oluyormuş. O papaza göre aynı dinin başka bir mezhebine mensup sakinleri ölümü öldürülmeyi çoktan hak etmiş oluyor.) O zamanın Kudüs sokaklarını dolduran ölülerinin acıklı ve yürek yakan durumları ile yaralıların feryatları iyi niyetli Hristiyan gençleri harekete geçiriyor. Bu gençler ölüleri gömmek yaralılara yardım etmek için dernekvari bir topluluk oluşturuyorlar. Kiliseye bağlı olarak çalışan bu gençler, öncelikle yaralıların yardımına koşarlar. Bu arada Hristiyan genç kızlarda yaralıların yardımına koşmak isterler. Amma mahremiyet bahanesi ile kilise bunlara mani olur. Kızların kural tanımaz ısrarları üzerine kiliseden izin çıkar. Kiliseye göre kızların sadece göz kısımları açık kalacak, elleri eldivenli olacak ve çıplak elle yaralılara değilmeyecek. Çok enteresan bir durum. Kilise at kişnemeleri altında ufalanan kemik seslerinden ve insan cesetlerinden yapılan Piramitlerden büyük zevk alıyor, bunu asla günah görmüyor, fakat bir hemşirenin elinin can çekişen bir yaralıya değmesini yasaklıyor. Hiçbir semavi dinde böyle bir akıl

dışılık olamaz. Burada olan tek şey insanları Allah ile aldatmaktır. Bu Allah ile aldatmak bütün devirlerde ve tüm insanlarda süregelmiştir. Hele ortaçağ Hristiyanlığında zirve yapan bu pis aldatmaca ile Hristiyan din adamları insanları haraca bağlayıp halkı soyup soğana çevirmişlerdir. Şimdilerde bile kendilerini Allah yerine koyup günahları affetme bencilliğini göstermektedirler. Dediğim gibi Allah ile aldatma her inanç sisteminde, idareciler, çıkarıcılar, namussuzlar, sahtekârlar ve hele Allahsız ve inançsızlar için kurtuluş kapısı olmuştur. Bizde Allah ile aldatma işi ilk olarak Hz. Ali ve Muaviye arasındaki savaşta başlamıştır. Bu rezilliği ilk kullanan da Muaviye olmuştur. O zamandan beri nice insanlar Allah ve Peygamber adının arkasına sığınarak dinsizlik ve inançsızlıklarını gizleyerek kendilerince servet ve mevki sahibi olmuşlardır. Türkiye'mizde de Allah ve Peygamber adına sığınıp Allah ile aldatmanın zirve yaptığı zamanlar çok olmuştur, olmaktadır ve hep olacaktır.

Kudüs'teki yaralılara yardım için bir araya gelen Hristiyan gençler sonraları tapınak şövalyeleri adını almışlardır. Bunlar papalığın kontrolünde amansız bir İslam düşmanı olarak bir ordu şeklinde teşkilatlanıp gizli bir şekilde yüzyıllarca varlıklarını korumuşlardır. Bazen Malta şövalyeleri, Rodos şövalyeleri gibi isimlerle anılan İslam düşmanı bu teşkilatın yine papalık ve Avrupa devletlerinin himayesinde ve siyonizmin kontrolünde kontrgerilla adı ile devam ettiği de söylenmektedir.

Bu Hristiyan katiller islama saldırmak Müslümanları katletmek için her devirde bir bahane bir sebep uydurmaktadırlar. Şimdilerde uydurulan bahane daha çok demokrasi ve daha çok hürriyettir. Bu demokrasi ve hürriyet lafları siyonizmin uydurduğu masum görünümlü bir maskedir. Demokrasi adı ile Filistin'de, Irak'ta Afganistan ve pek çok İslam ülkesinde oluk oluk akıtılan Müslüman kanı tüm inananları daha dikkatli olmaya sevk etmelidir. Bizim demokrasimiz bize yeter diyerek, demokrasi azmanı Siyonist güçlere sırt çevirmemizin zamanı gelmelidir.

Veresiye Defteri

Nurettin Özel

Sağına soluna eski evlerin dizildiği dar bir sokak. Ve bu dar sokakta sırtındaki yükün değil ama yüreğindeki yükün ağırlığıyla yorgun ve bitkin bir şekilde dükkânına doğru gitmekte olan hacı Abdullah...

Yıllardır gelip gider bu yoldan, o mütevazı manifatura dükkânında geçti yılları. Üç kız gelin etti oradan kazandığı para ile ve bir oğlan okuttu Ankara da... Ticari ilimler Okulunda... Kendisinden sonra işleri devralsın, manifaturacı hacı Abdullah'ın yıllardır verdiği uğraş daha anlam kazansın diye, yıllardır edindiği dostlar müşteriler daha da çoğalsın, onlara daha da güzel hizmet sunsun diye.

Başardı da bunu hacı Abdullah. Yusuf bitirdi okulunu, sonra şehrin sayılı eşraflarından olan hacı İbrahim beyin kızını istedi ona...

Taşra zenginlerinin ilginç, ilginç olduğu kadarda basit bir zaafı vardır. Kendileri okumayıp küçük yaşta ticarete atıldıkları için okuyanlara karşı çok hayranlık ve sevgi beslerler içlerinde...

Kız çocuklarını okumuş biri ile baş göz etmek isterler hep... Oğlanın okumuş olması hem kendisinin hem de ailesinin birçok hatasının kapativerir nedense.

Elbette hacı İbrahim içinde çok önemliydi biricik kızını vereceği insanın okumuş olması... Ama Hacı İbrahim için asıl önemli olan şey soy ve asaletti... Kızını vereceği aile asıl ve temiz olmalıydı... Hacı arkadaşı Abdullah'ta ise bu vasıflar fazlasıyla vardı zaten, E oğlan da yüksek tahsil yaptığına göre Senden iyisini mi bulacağım hacı, buyurun gelin kızla oğlan birbirini görsünler tanışsınlar, konuşsunlar birbirini severlerde Allah da yazdıysa Beni de sevindirir bu iş diye bitirdi konuşmasını...

Çayını bile bitirmeden kalktı hacı Abdullah, Allah senden razı olsun hacım, bu cevabın beni çok sevindirdi diyerek...

Ve şimdiki yorgun ve bitkin olarak yürüdüğü bu dar sokağı uçarcasına geçti sanki bu hayırlı haberi

dükkânında bekleyen Yusuf'una yetiştirmek için.

Kız ve oğlan sevmişti birbirlerini, birbirine o kadar yakışıyorlardı ki düğünlerinde nazar olmasın diye gelin ve damadın göğüslerine nazar boncuğu taktı hacı Abdullah...

Çok geçmeden iki torun verdi yaradan, ikisi de birbirinden güzel nur topu gibi iki torun. Artık Yusuf işi devralmış hacı Abdullah dükkâna canı istediği zaman gider sair zamanlarda cami avlularında oturur, eş dost ziyaret eder, kitap okuyarak geçirirdi vaktini.

Çok Hayırsever merhametli bir insandı Hacı Abdullah, onun dükkânına girip de eli boş dönen olmazdı, çok öksüz kızların tüm düğün ihtiyacını karşıladı tek başına...

Veresiye defterindeki alacakları bir servet tutarındaydı sanki... o yoksulluğun ne demek olduğunu bilir, ödeyip ödemeyeceğine bakmadan yazardı kara kaplıya, sonrada teselli ederdi yoksulu üzme canını, benimde sıkıntılı günlerim oldu bunlar bizim için bir imtihan diyerek...

Senet sepet yok, dere köyünden ihsan hocanın oğlu Ahmet hepsi bu. Sadece hak katında geçerli, kanun önünde hiçbir anlam ifade etmeyen bir kayıt.

Dükkâna gidişi işte bu veresiye defteri içindi, yorgun ve bitkinliği ise oğlunun yakın zamanda kaybettiği eski bir müşterisinin üç çocuklu yetimine borcunuzu ödeyin diye yaptığı sıkıntı... Kadıncağzın boğazında düğümlendi sözler olayı anlatamadı bile hacı Abdullah okunan ezanları duymamış gibi namaza bile girmeden tuttu dükkânın yolunu.

Yusuf'un Hacı İbrahim'in damadı olduktan sonra eş dost ve arkadaş çevresi de çok değişmişti. Yeni dostlar edinmişti varlıklı ve sorumsuz tayfadan... Tabi arkadaşlarla birlikte huyu ve hareketleri de değişti doğal olarak. Neredeyse her akşam içer olmuştu artık...

Çok iyi saz çaldığı için nereden iki kopuk bir araya gelse de ortaya bir şişe açsalar hemen oraya damlardı Yusuf...

İşin en üzücü tarafı ise eskiden bir bardak su içecek bile olsa babasına danışmadan, istişare etmeden içmeyen Yusuf artık en önemli kararları bile tek başına verir olmuş, büyük çeklere senetlere korkmadan imza atar olmuştur artık.

>

Korkuyordu hacı Abdullah, hele hele iş büyütüyorum diye faize aldığı paralar, yeni bir yatırım yapıyorum diyerek aldığı banka kredileri. Korkuyordu hacı Abdullah korkuyordu ama aradaki bağları yerli koparmaktan korktuğu için daha fazla da üzerine gidemiyordu Yusuf'un...

Dükkânına gelmişti Hacı Abdullah onu kapıda gören çıraklar hemen elini öptüler, altına sandalye getirdiler, kahvesini söylediler megafondan. Ama o doğruca dükkânının derinliklerinde bulunan kasanın başına yürüdü. Kasayı açarak alt gözünden üç tane kalın defter çıkardı veresiye

defteriydi bunlar. Üçüncüsünü geri koydu ve ikisini bir poşete koyarak kilitledi kasayı ve kasanın anahtarını masanın üzerine koyarak kalktı ve yürüdü, gidiyordu hacı Abdullah hem de kimseye hal hatır sormadan... Çıraklar hacı baba kahve söyledik dediler ise de hacı Abdullah duymamıştı sanki... Sonra oğlu Yusuf gördü onu koşup geldi baba hoş geldin kusura bakma geldiğini görmedim diyerek. Sonra ekledi baba otursana ateş almaya gelmiş gibi hayırdır nedir bu halin diye.

Doğru Ateş almaya geldim dedi hacı Abdullah, eski dostlarımın daha fazla canını yakmayasın diye ekledi peşinden.

Baba ne diyorsun sen, ben kimin canını yakmışım ki diye itiraz etti Yusuf.

Üç yetimin kapısına dayanmak, onlara ödeyin borcunuzu diye konu komşunun önünde rezil etmenin, insanın canın yakmak değil canın almaktan daha beter olduğunu bilmiyor musun sen diye çıkıştı Hacı Abdullah.

Üç sene olmuş baba, adamlar kuruş ödememişler.

Ben malı o yetimlere değil babalarına verdim, babaları ise öldü...

Ne yani adam öldü diye borçlarının üzerine yatmalarına göz mü yummamı istiyorsun benden...

Ben o rahmetli ile kendi düğününün alış verişinde tanıştım, ondan beride bizden alış veriş yaparlar. Şimdiki borcundan çok daha fazlasını kazandırdı bize.

Bırak baba ya, böyle duygusal hareket edeceksek üç aya varmaz kapatırız kepenkleri.

Hacı Abdullah Yusuf'a bir tokat patlatır ki okkalısından sonrada Yusuf'a bakarak...

Ben yirmi beş sene kapatmadım kepenkleri, ama

böyle gidersen senin kısa zamanda kapatacağın kesin görünüyor...

Dedi ve çıktı kapıdan. Çıraklar Yusuf'a haber verdiler. Usta hacı baba veresiye defterlerini götürdü diye... Beyninden vurulmuşa döndü Yusuf, kapıda kahve

getiren garsonun kahvesine çarpıp etrafa savrulmasına ve fincanın yere düşüp kırılmasına bile bakmadan koşturur çıktı dükkândan...

Sokakta yakaladı onu tartışılar, bağıştılar, ne yapacaksın o defterleri diye... Yakacağım diye cevap verir hacı Abdullah... Peki, ben nasıl ödeyeceğim

borçlarımı, nasıl döndüreceğim onca işi diye bağırdı Yusuf.

Ayık kalarak diye cevap verir hacı Abdullah... Meyhanelere ödediklerin bu defterlerdekinden çok daha fazla diye ekledi peşinden. Sonra çekti gitti. Yusuf kala kalır oracıka.

O akşam Yusuf'un evinde toplandı sözde esnaf takımının it kopuk tayfası, Yusuf saz çalıp türkü söyledi gece yarısına kadar. Hacı Abdullah namaz seccadesinin üzerinde nerede hata etim de Allah'ım beni böyle bir evlatla imtihan ediyor diye tefekkür ederken dışarıda Yusuf'un sesi duyuldu birden, Hanımı Elife bağıırıyordu soframızla niye ilgilenmiyorsun ulan diyerek.

Ben ayyaş arkadaşlarına meze hazırlamak için evlenmedim seninle diye sesi yükseldi elifin... Sonra bir tokat sesi yankılandı duvarlarda. Ve arkasından hazırlayacaksın ulan hazırlamak istemiyorsan da çeker gidersin diye ekledi Yusuf...

Hacı Abdullah seccadesinin üzerinde çıkıp elife attığı tokatın daha okkalısını patlatmak istedi içinden... Kapı açılır birden, kapıda elif ağzı burnu kan içinde bir müddet sessizce bakıştıktan sonra elif, öğretmeninden tuvalete gitmek isteyen masum ve terbiyeli ilkokul öğrencileri gibi, sıkılarak baba eğer iznin olursa ben babamlara gitmek istiyorum diye bozdu sessizliği.

Hacı Abdullah kalktı gelininin yanına geldi baktı baktı sen bilirsin kızım... Diyerek sarıldı elifin boynuna, sonra onun ıslah olması için dua et ne olur, iki çocuğunun hatırı için bunu esirgeme ondan. Diye de ekledi peşinden. Sonra elif çocuklarını da alıp çekti gitti kapıdan.

>

Sabahı hacı Abdullah'ta çıktı aynı kapıdan, elinde küçük bir çantada seccadesi, veresiye defterleri ve bir kaç küçük eşyası vardı sadece... Bahçe kapısını çıkarken geri dönüp baktı onca yıllık acı ve tatlı hatıralara...

İlk önce kızlarından birinin yanına gitmeyi düşündü, sonra vazgeçti bu saatten sonra kimseyi rahatsız etmenin âlemi yok diyerek döndü ve çıktı bahçe kapısından.

Sonra tuttu huzur evinin yolunu, müdür bey kapıda karşıladı onu, her zamanki gibi cömert bağışlarından birini yapacak sandı anlaşılan. Buyur etti odasına, çay kahve dedi müdür, ne içersiniz. Hacı Abdullah güç bela konuşarak müdürüm ben buraya kalmak için geldim deyince, Birden bir sessizlik kapladı ortalığı, sonra müdür toparladı kendini, başımız gözümüz üzerinde yerin var diyerek girdi söze ve tamamladı kayıt kürek işlerini. Huzur evinin işine çok yarayacak beş dönümlük meyve bahçesini bağışladı, hacı Abdullah...

Daha sonra iyice işleri bozuldu Yusuf'un, biraz olanlara üzüntüden birazda kendine kızdığından daha çok içmeye başladı akşamları...

Bir gün yine bir arkadaş gurubu ile gecenin bir yarısına kadar saz çalıp içtikten sonra dağıldı gurup, dışarıda bardaktan boşalırcasına yağmur yağmaktaydı. Yusuf arabasına doğru yürüse de garsonlar, Yusuf beyin arabasını anahtarını aldılar elinden bu halinle araba kullanamazsın diyerek... Arabanın içine oturup bir müddet yağmurun dinmesini bekledi Yusuf. Yağmurun gittikçe arttığını görünce, sazı elinde arabadan çıktı ve karanlığa doğru çekip gitti sağa sola yalpa yaparak.

Dar sokaklarda bir oyana bir buyana sallanarak yürürken eski yapılı bir evin bahçe kapısında buluverdi kendini... Biraz durdu baktı ve daldı bahçe kapısından içeri.

İçeride piri fani bir dost karşısında oturmuş kendisini dinleyen on kadar insana vaaz ve nasihatle bulunup ilimden, erdemden, faziletten bahsederken.

Bahçede ise nereye geldiğini de pek anlayamayan Yusuf içerden sızan ışık huzmelerine doğru giderken birden ayağı kaydı ve bir çam yarması gibi devriliverdi çamurların ve su birikintilerinin içine, başı bir taşla gelmiştir kanlar sızmaya başladı yağmur sularının arasına o ne üstündeki yağmurdan, ne de altındaki çamurdan habersiz sızdı kaldı boylu boyunca...

Hacı Abdullah ise Huzur evinde ara sıra çakan şimşeklerle aydınlanan alnını penceresinin çerçevelerine dayamış, oğlu için Allah'ım eğer kullukta bir kadre hakkım var ise Yusuf'umu bana bağışla, onu kendi yoluna döndür, etrafındaki kötü arkadaşlardan arındır dostlarıyla dost et diyerek dışarıdaki yağmuru

kıskandırıcasına gözünden yaşlar dökerek dua etmektedir Yusuf için.

Nihayet açılır dost kapısı iki saate yakındır manevi gıdalarla gönül açılığının gideren dervişler Yusuf'u görürler çamurlar ve kanlar içinde. Kaldırmak için eğilince Sarhoş olduğunu anlarlar hemen, yüzlerinin ifadeleri değişir birden ve bacaklarından bir leş sürür gibi çekip atmak isterler çöplüğe... Gönül penceresinden olanları seyreden efendi gelir hemen eğilir bakar ve tanır Yusuf'u. Hacı İbrahim senin damat değil mi bu diye sorar geri dönerek.

Hacı İbrahim utancından yerin dibine girmişte sesi oradan geliyormuş gibi cevap verir boğuk bir sesle. Bir zamanlar öyleydi efendim ama artık onun sildik defterimizden o ayyaşın biri diye mırıldandı yavaşça.

Efendi gülümseyerek hacı İbrahim'in yüzüne bakar... Allah'ın silmediğini bizim silmememiz yakışık alır mı Hacı İbrahim... Hem kapımıza geleni geri çevirmek olur mu hiç diyerek yanındakilere onu içeri alın yarasını pansuman yapın, üzerini değiştirin sıcak bir çorba yapın içsin diye söyleyince tutup kaldırırlar Yusuf'u ve alıp götürürler içeri.

Sonra yerde duran sazı eline aldı efendi, saza bakarken elini eğince içine dolan sular döküldü şarıl şarıl, Hacı İbrahim buna tebessüm ederken efendi ona döndü ve **"içi boş olan her şey dolar Hacı İbrahim, suyla dolar, ilimle dolar, irfanla dolar, yâda şarapla dolar... Ama mutlaka dolar..."** Onun içindir ki yıllardır çırpınır dururum çocuklarınıza sahip çıkın onların yüreklerin kötü süfli emeller doldurulmadan siz onları Allah sevgisiyle, insan sevgisiyle kuran sevgisiyle doldurun diye...

Ertesi gün kuşluk vaktine kadar anca kendine geldi Yusuf, kendisine ikram edilen sıcak çorbayı içtikten sonra ağabey seni görmek ister diye çağırdılar Yusuf'u, Yusuf utandı, bu halimle onun karşısına çıkamam dese de neden çıkamayacaksın o da senin benim gibi insan diyerek ikna ettiler Yusuf'u ve getirdiler efendinin huzuruna.

Efendi eski antik halılarla döşenmiş bir odada kitap okumaktaydı, Yusuf gelince kitabı kapattı ve gel bakalım delikanlı. Diye çağırdı yanına Yusuf'u Yusuf çekinerek diz çöktü efendinin önüne.

Efendi geçmiş olsun diye başladı söze ve devam etti, zahmet edip kapımıza kadar gelmişsin bu ziyaretinden ziyadesi ile memnun olduk... Eğer bizimle kalmak istersen yere bir döşek daha serer soframıza bir kaşık daha koyarız... Eğer gitmeyi dilerse, aha sazın burada alır gidersin... Karar senin diye bitirdi sözünü...

>

Başından kaynar sular dökülmüştür Yusuf'un gözlerinden yaşlar boşandı bir anda, bu ağlayışı yıllar sonra ilk ağlayışıydı, uzun süre ağladıktan sonra kendini toparlayarak gönlüm kalmaktan yanadır ama bu cesareti kendimde göremem diye mırıldanır yavaşça.

Hepimizin hataları vardır, hepimizin zaman, zaman gel gitleri olmuştur. Bunlar için Yaratandan af dilemekten başka çaremizde yoktur. Ticaret okuduğunu duydum, hiç bir akıllı tüccar, bile bile zararına alış verişe devam etmez... İnşallah sende devam etmezsin diye ona dua da bulundu efendi.

Üç gün orada kaldı Yusuf, o fakir ve eski evdekilerle birlikte oldu, onlarla birlikte yedi, onlarla birlikte ders dinledi, onlarla birlikte uyudu. Yoksulluk günlerindeki huzur ve mutluluğunu düşündü... Nerede hata yaptığını bulmaya çalıştı...

Üç gün sonra gidip erkenden açtı dükkânın kepenklerini. Onun dükkânda gören çıraklar şaşırdılar birden, neredeydin usta diye sordular ona o ise yüzlerine baktı tebessüm ederek... İki ay kadar sürdü bu suskunluk, bankadan icra geldiğinde bile sesini çıkarmadı, icra memuru ile avukata çay söyledi, çay içmek istemeyen banka avukatına ben sizin müdür beyin çok çayını içtim diyerek sundu çay bardağını...

Masa sandalye dükkânda ne varsa hepsini götürdüler, para edecek ne varsa hepsini... Çıraklar ne olacak şimdi diye kara kara düşünürken o elinde iki beyaz plastik boya ve rulo ve fırçalarla girdi içeri...

Bütün duvarlar, hatta tavan bile boyandı beyaz boya ile sanki hayata bir beyaz sayfa açar gibi bir huzur ve bir sükûnet vardı onda. Bol suyla ve deterjanla yıkandı yerler... Yıkandı yıkanmasına da sonra ne olacak diye merak ediyordu çıraklar...

İşte tam o anda kapıda belirdi hacı Abdullah, kucağında iki kalın kara kaplı veresiye defteri ile... Selam verip gidi içeri bu dükkânı açarken yoksulluktan badana bile yapamamıştım diyerek...

Yusuf 'un gözleri dolmuştu baba diyebilirdi sadece sonra sarıldılar, hiç konuşmadan öylece kaldılar bir müddet.

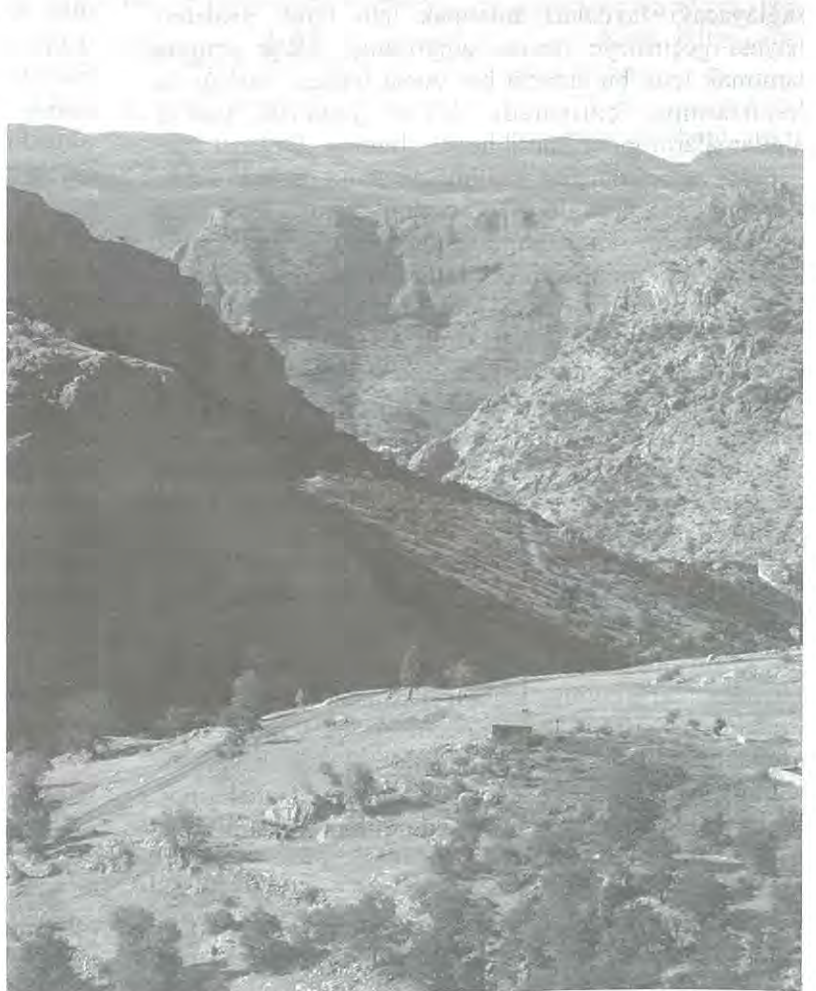
Sonra sanki borçluya borcunu ödemesi için mühlet vermek sadaka gibidir hadisinin tezahürü gibi, hacı baba zor durumda olduğunu duyan borçlular buldular buluşturdular getirdiler borçlarını, bir bir silindi veresiye defterindeki isimler. Bir öğle vakti Yusuf çıraklardan birini yemek almaya

gönderecekti ki elinde bir tencere yemekle kapıda göründü elif hanım, çocukların elinde bir çıkınla. Bari bende yemek yapıp götüreyim dedim diyerek girdi içeri...

Yeni bir huzur gelmişti dükkâna, eski günler geri dönmüştü sanki. Kısa zaman da tüm alacaklar tahsil edildi, sonra yeni bir veresiye defteri açtı hacı Abdullah, kalın bir defterdi bu... Yoksullar, fakirler kimsesizler için...

Hiç itiraz etmedi Yusuf, bir gün gelir o veresiye defterleri tekrar lazım olabilirdi çünkü... Bu dünyada olmazsa öbür dünyada... Öyle ya bütün yaptıklarımız kayıt altına alınmıyor mu? Hatta kötü niyetlerimize suçu işlemekten sonra hiç bir şey yazılmazken insanlar için faydalı olan düşüncelerimizi gerçekleştiremesek bile gerçek leştirmişcesine sevap yazılmıyor mu?

Bilgisayardaki kayda göre 2003 yılında yazdığım bir film senaryosuydu bu, malum sebeplerden ötürü filmini çekmek nasip olmadı, hikâyesini olsun sizlerle paylaşmak istedim... Selamlar ve sevgilerimle hepinizi Allaha emanet ediyorum, hepimizi kendi dostları ile dost etmesi dileğimle...

Sözde ermeni soykırımı (!) Ya da düşmanla dost olmak

Hüseyin EŞİYOK

"Düşmanıyla dost olan koynunda yılan besleyen ahlak gibidir." Kelile ve Dinme Beydeba

"Avrupa, Müslüman bir Türkiye'yi asla Avrupa'lı saymayacaktır." Lord Stratford Cannig İstanbul İngiliz Eski Büyükelçisi

Bazı yayın organlarında yer alan haberlere göre cumalarda okunmak üzere AB'ye özendirme hutbeleri hazırlanmaktaymış, AB'den sorumlu Başmüzakereci Bakan'a bağlı AB Genel Sekreterliği birliğin Türkiye'ye sağlayacağı faydaları anlatmak için farklı projeleri hayata geçirmeye devam ediyormuş, AB'yi camide tanıtmak için, bu amaçla bir 'cuma hutbesi' taslağı da hazırlanmış, çalışmada AB'ye yönelik 'yanlış algılamaların giderilmesi' hedef alınmış, Diyanet vize verirse, hutbe rötuşları yapıldıktan sonra okunacaktı. Hutbenin ana fikrinde, İslam dininin Avrupa Birliği'nin dışında bir din olmadığı mesajı vurgulanıyormuş. Taslak hutbede, AB'nin önemli bir adım olduğu kaydedilerek, 'AB'nin gelecek nesillere fırsatlar sunacağı' belirtiliyormuş. Hutbede Hazreti Muhammed'in, 'İlim, Çin'de bile olsa arayın' gibi hadislerine ve Kur'an-ı Kerim'in, evrensel değerleri yücelten 'Zümer' ve 'Bakara' surelerinden bölümlere de yer veriliyormuş.

Eski İngiliz Eski Büyükelçisi Lord Stratford Cannig ne demişti : "Avrupa, Müslüman bir Türkiye'yi asla Avrupa'lı saymayacaktır."

Madem böyle bir hazırlık varmış, Avrupalı olmak için yolun başında olduğumuza göre, tarih bilgilerimizi hatırlayalım.

Osmanoğullarıyla birlikte dini bütün Müslümanların çoğunu İstiklal Harbinde; Çanakkale'de, Filistin'de, Şark ve Bağdat cephelerinde şehid verdik. Meydan; milletin manevi değerlerine şaşı bakanlara kaldı. Çanakkale'de ve diğer istiklal harbi cephelerinde şehit olan yetmiş beyin boşluğu doldurulamamışken; batıların tazyikiyle batılılaşmak adına istiklal mahkemelerinde de bir kıyam daha yaşadı kökleri Çanakkale'de kurutulamayan anadolu insanı. Batıdan ithal edilen inkikaplarla İslam bütünüyle yaşanamaz hale

geldi. "Asım'ın Nesli" için garabet bitmedi daha. AB'ye girme yolunda anadilimize sinsice sızan (!) "Beyt'ül mal, biat, cemaat, cihad, medrese, dar'ül erkam, dar'ül harb, dar'ül İslam, halife, firavun, şehid, şehadet, infak, kafir, şura, şirk" gibi uzayıp giden listedeki mürteci kelimelerin de temizlenmesi lazımmış (!) Batının dayatmasıyla Türk Medeni Kanunundaki evlilik tarifi : "bir erkek ile bir kadın arasındaki" müessese olarak değil "iki kişi arasındaki" bir müessese olarak tanımlanacakmış (!) Yani; azgınlıkları sebebiyle helak edilen "Lut kavminden milyon sene sonra" kadın kadınla, erkek de erkekle evlenebilecektmiş. Allah'ım aklımıza mukayyed ol!

Yazar Sayın Hakan Albayrak "...Nizam-ı Alem (dünyayı idare etme) işi bizim işimizdi. Frenkler (anglosakson, cermen veya latin ırklarından birine ait olan kimse. Osmanlılar zamanında Avrupalılardan - özellikle Fransızlara- "frenk" diye bahsedilirdi.) işimizi elimizden aldılar ve yüzlerine gözlerine bulaştırdılar. Farklı din ve kültürlere zerre kadar tahammülleri olmadığı halde dünyayı idare etmeleri olacak şey değildi zaten. 18'inci yüzyıl sonları itibarı ile vaz'ettikleri evrensel değerlere bağlı kalsalardı, bir çok yanlışlarına ve eksiklerine rağmen belki küresel bir barış düzeni kurabilirlerdi. Ama olmadı. Kağıt üzerinde kurdukları değerler sistemini hayata geçiremediler. Hayata geçirmeleri mümkün değildi, çünkü evrensel olmalarına el vermeyen köklerinden kopmadılar. Öteki ile yan yana yaşamayı öğrenmeye azmetmediler. Haçlı zihniyetine saplanıp kaldılar. Dinleri ve kültürleri kendilerinden farklı olan milletlere barbar muamelesi yapmaktan ve onları değiştirmeye yahut yok emeye çalışmaktan hiç vazgeçemediler. Soykırımcı tabiatlarını ısrarla korudular." der. Batılıyı ve Avrupalıyı öğrenmek için ciltlerce kitaptan edinilebilecek bilginin özeti işte bu.

Batıların sahte medeniyet çehresinin arkasında iki yüzlülükleri, kendinden olmayanlara tahammülsüzlükleri her zaman sırtıtırverir. Burunlarının dibindeki Bosna'da gerçekleşen hem insani hem kültürel soykırımı önleyemip Müslümanların toptan imhasını bekliyorlardı ki; baktılar merhum Bilge Kral Aliya İzzetbegoviç'in liderliğindeki bosna mücahitleri savaşın seyrini değiştirmeye, destanlar yazmaya başladı telaş içinde apar topar ABD Conilerini indirip müdahil oldu superliğini gösterdi. Halbuki Bosna'da katliam başlamadan müdahale edilip savaş önlenebilirdi. Yapmadılar çünkü bu doğalarına aykırı.

Tamam, Bosna bir istisnaydı (!) Irak'ta kitlesel imha silahları vardı (!) sonradan; hata yaptık yanlış, Afganistan El-kaide terör örgütünün yatağı olmuştu (!) dediler.

Bosna, Irak, Afganistan istisna ise Batılıların yakın tarihteki siciline bir bakalım o zaman

Norveç ve İsveç'de yaşayan Laponlar (Romanlar) ile kendi nesillerini doğum kontrol planlarıyla kısırlaştıran bunlar,

Yahudileri gaz odalarına diri diri yakan bunlar, Romanları soykırıma uğratan bunlar, Afrika'yı işgallerle kılıçtan geçirip aç bırakan bunlar

I. ve II. Dünya savaşını çıkarıp daha dün gibi 1945'de elli milyon insanı katleden bunlar,

Japonya'nın Hiroşima ve Nagasaki şehirlerini atom bombasıyla kavuran bunlar,

Amerika kıtasına gidip yirmibeş milyon Kızılderil insanı katleden, sömürüp dönen bir daha katleden yine bunlar,

"En iyi yerli, ölü yerlidir." felsefesiyle öldürülüp getirilen her Kızılderili için 200 dolar ödül koyan bunlar,

Hindistan'ı işgal ettiklerinde katliamlarla yetinmeyip bebeklerini öldürüp çorba yaparak etlerini silah zoruyla anne ve babalarına yedirtenler bunlar.

İşgal sonrası askerlerine saygı göstermedikleri gerekçesiyle Hindistan halkını elleri ve ayakları üzerinde hayvan gibi zola yürüten bunlar

Bosna'da Sırp'ları kışkırtıp üç yüz bin Müslüman'ın ölümüne seyirci kalan bunlar,

Beş bin Panamalıyı bir çırpıda öldüren bunlar, Aborjinler'in (Avustralya kıtası yerlileri) yüz otuz bin çocuğunu zorla ailelerinden koparıp İngiltere'ye götürülerek ruhsuz köle haline getiren bunlar,

Irak'ta bir buçuk milyon silahsız, çoluk, çocuk kadın mazlum Müslüman'ları öldüren bunlar,

Doğu'nun malını, mülkünü, madenini, petrolünü, emeğini çalan bunlar,

Hitler'i, Stalin'i, Mussolini'yi, Franco'yu, Miloseviç'i, Karadziç'i çıkaran bunlar,

İnsanın maymundan türediğini iddia eden Darwin'i dünyanın başına bela eden bunlar,

Lanetli millet İsrail'i müslüman coğrafyasına zehirli bir hançer gibi soker bunlar,

Filistin'de İskenderiye'de esir aldıkları on beş bin osmanlı askerini köreden bunlar,

Mısır'da esir aldıkları Osmanlı paşalarını ürp üryan soyup zorla sokaklarda gezdiren bunlar,

Yedi düvelle Çanakkale'de yamyamları bile aratacak katliamlar yapan bunlar,

Subatan köyünde Ermeni çeteciler tarafından 25 Nisan 1334 (1918) tarihinde vahşice öldürülen savunmasız Türk kadınları ve süngü ile karınları yarılarak rahimlerinden çıkartılan bebekleri

“Müttefik olduğumuz halde Osmanlı'nın yıkılışını kiliselerde törenlerle kutlayanlar (Almanlar) bunlar”

Müttefik olduğumuz halde Osmanlı'nın yıkılışını kiliselerde törenlerle kutlayanlar (Almanlar) bunlar,

Destanlar yazarak Çanakkale'den geçirtmediğimiz halde İstanbul'u mu işgal eden bunlar,

Maraş'ta bacılarımızın başörtüsüne el uzatan, masum kadınların ırzına geçen bunlar,

Çukurov amızı, Adanamızı, Afyon Karahisar'ımızı,işgal edip talan eden bunlar,

PKK belasını besleyip elli bine yakın insanımızı katlettiren, terörle mücadelede tirilyonlarca dolarımızı

dağa bayıra mermi, bomba, benzin parası ettiren bunlar,

Bin yıldır et tırnak misali kardeşçe birlikte yaşamış Türkler ve Kürtler arasında ettikleri nifak tohumlarıyla birbirine kırdırtan bunlar,

Öz vatanımızda gavura gavur dedirtmeyen bunlar, Heybeliada Ruhban Okulu adı altında ajan yetiştirme merkezi açmak isteyenler bunlar,

İstanbulumuzun kalbine Vatikan tipi “Fener Rum Devleti” hançeri saplamak isyenler bunlar,

Almanya'da (Solingen'de) içindeki çoluk ve çocukla birlikte Türk olduğu için evleri ve canlı insalarımızı cayır cayır yakan bunlar.

Gazze'yi Filistin'i açık hava hapishanesi yapanlara kılını kıpırdatmayanlar bunlar

Lübnan'ı cadde cadde sokak sokak mezhep ve din parseli haline getirenler bunlar

Müslüman halkların tepesindeki diktatörleri kullananlar bunlar

Ecdadın nezdinde millet-i sadıka olan Ermenileri kıstırtıp hem kendilerinin hem on birlerce masum Anadolu insanın katline sebep olan bunlar.

Sahte dostâne dayatma ve telkinleriyle yöneticilerimize İslâmiyete sırt çeviren, fakir Anadolu insanını sefâlet ve ahlâksızlıkla mahkûm eden bunlar,

Bu gün dahi katliamlarını, işkencelerini, vahşetlerini dünyanın tüm coğrafyasında çılgınca sergilemektedirler.

Kızılderili, Aborijin, Maya, Astek gibi kadar onlarca milletin ve medeniyetin köküne kezzap döken batılilar adaletli, barışçı, özgürlükçü, eşitlikçi, barış güvercini, bizlerse yine terörist, barbar ve soykırımcıyız onların gözünde. Bunların geldiği hiç bir coğrafyada huzur huzur kalmamıştır. Elleri ayakları kırılacaklar, girdikleri hiç bir coğrafya üzerinden kanlı ellerini çekmemişlerdir. Bunlar ellerinden gelse dünyada kendilerinden olmayan canlı insan bırakmayacaklar, ellerinden gelse doğuda bir fitil çöpü kadar orman bile bırakmayacak, kendinden olmayan doğuluyu -özellikle de Müslümanları- insan saymadıkları için toptan katledeceklerdir.

İnatla yakıp yıkmak, yok etmek, öldürmek bunların genlerine işlemiş. Patozun ekini erittiği gibi adeta öldürme makinasına dönüşmüşler.

Onlar minare referandumu yaptı.

Biz de - Ayasofya tekrar Cami yapılsın mı ? - Heybeliada'daki Ruhban Okulu açılsın mı? diye bir referandum yapsak ne olur ?

Batılılardan evvel içimizdeki batıcıların koparmadıkları yaygara kalmaz elbette.

Mazlum milletlerin kanları üstüne kurulan batı medeniyeti; "kendi geçmişine bakmaksızın" siyasi oyunlar ve lobilerin baskısı ile Türkiye'yi soykırımcılıkla suçluyor". Batı ağız birliği içinde sözde ermeni soykırımı tehdidiyle, bizi dize getirmeyi hedefliyor.

"Milletimiz tarafından kabul görmeyen" yalanlarla örülü modern, çağdaş, medeni, ileri, batılı değerler diye bir asırdır bizlere yutturmadıkları afyon kalmadı.

"Bayraklaştırdığı ideallere sırt çevirip eleştirdiği olguları sahiplenen" "Amerikan askerlerinin Irak'ta başarıyla yurtlarına dönmesi için duada bulunan", "İslâm Peygamberine hakaret eden bir Papa'yı uçağın merdivenlerine kadar gidip karşılayan", "Yönü batıya dönük" batıcılarımız, batının kirli geçmişini gizleyerek "Medeniyetimiz yenilmiştir" deyip bizim batılılara gönüllü köle olmamızı, onların sabıkalarına ortak olmamızı istiyorlar.

"Emperyalist emelleri yüzünden batılilarla dün dost olmadığımız gibi bu gün de dost değiliz, yarın da olmayacağız. Dost olmamak, her zaman düşman olmayı gerektirmez" ama bizler kelimenin tam anlamıyla batıliların bize düşman olduklarının bilincindeyiz. Enselerindeki batı akrebinin her an zehirini zerkececeği

korkusuyla; "Emperyalizm çarkına su taşıyan"lar batıyla dostuz deseler de "Kirli ve kanlı pençesini" İslâm âleminin içinden çekip defolup gitmediği müddetçe batıyla düşman kalmaya devam edeceğiz. Biz milletiz ve reddine muvaffak olmadığımız aslımıza rücu (dönme) azmindeyiz". Onlar istemeseler de insan ve müslüman kalma kararındayız.

Ne güzel söylemiş atalarımız "Gavurdan dost, Domuzdan post olmaz" diye Vesselam

Amerikalıların Irak'ta Pis postallarıyla Cami içinde yaptığı katliam

Çanakkale ve Enver Paşa

Ahmet Zengin

Osmanlı imparatorluğu 6 asır, adından söz ettiren ve tarihi Osmanlı devleti veya Osmanlı imparatorluğu diye kayıt düşülen bir devleti âli Osman.

Çanakkale savaşı ve kurtuluş savaşında bildiğimiz “Küfür tek Millettir” sözünü şimdi unutmuşuz, ilmimizi, eğitimimizi, ekonomik değerlerimizin korunmasını başkalarından yani batılılardan öğrenmeye ve eğitim almaya başlamışız, işte Osmanlı imparatorluğunun sonunun hazırlığı yapılmaya başlanmıştı sonunda o küfür milletin istedikleri oldu, Osmanlı parçalandı ufak ufak yutulmaya başlandı hala da yutmak için istemeye devam ediyorlar.

Geçmişe dönüp bildiklerimizi, öğrendiklerimizi bir hatırlayalım. Bakalım bildiklerimizin yanında bilmediklerimiz ama gerçek olan neler var.

Avusturya-Macaristan, Almanya, Rusya, Fransa, İngiltere, Batılı ülkeler kendi ekonomik değerlerinin güçlü olması için diğer ülkeleri sömürgeleri altına alıp, sömürgeleri altındaki ülkelerin yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin yanında stratejik önem taşıyan yerlerin ellerinde bulundurma hevesleri her zaman var olmuştur.

1914 yılında birinci dünya savaşının kıvılcımları dünyayı sarmaya başladığında Avusturya ile Sırbistan'ın arkasından Rusya, Almanya, Fransa, İngiltere savaşa girmiş oldular. Almanya Avusturya-Macaristan ittifak devletleri, Rusya, Fransa ve İngiltere de itilaf devletleri olarak bilinen devletler idi.

Her iki taraf da Osmanlı'nın kendi saflarında savaşa girmelerini eğer savaşa girmezse tarafsız kalmasını istemektedirler. O zaman Osmanlı devletinin idaresini ele geçirmiş olan ittihat terakkicilerin bazıları Osmanlı devletinin itilaf devletlerinin yanında yer alması gerektiğini savunurken, o günün savunma bakanı (harbiye Nazırı) olan Enver paşa Almanların yanında yer almamız Osmanlı'nın menfaatlerine olacağını savunmuştur. Bunu da Almanya'nın Rusya'ya karşı galip geleceğini dolayısı ile galip gelen tarafta yer almak gerektiğini savunuyordu. Arkadaşlarını da ikna ederek alman büyükelçisi ile gizli bir anlaşma imzaladı. Osmanlı devleti hukuken ittifak devletleri safında yer almış savaşa girmiş bulunuyordu.

İttihatçılardan biri olan maliye bakanı Cavit Bey hatıralarında o günü şöyle anlatır.

“Bu gün sadrazamın konağına gittim. Sadrazam acele bir şeyler yazıyordu. Enver, Talat, Halil orada idiler. Olağanüstü bir durumu sezdim Talat'tan nedenini sordum.

Yemin ettik diyerek söylemedi.

Bu nedene şaşırdım kendisine yoksa Almanya ile anlaşma mı yapıyorsunuz? Dedim. Biraz sonra sadrazamın yanına girdik kimseye söylemeyeceğimize yemin ettik dedi.

Hükümet üyelerinden saklanacağına yemin etmek gibi saçma bir şey olur mu?

Sadrazam bir kâğıt çıkarıp okudu. Bu Alman Osmanlı antlaşması idi. Şaşkınlık içinde dinledim. Sonra benim fikrimi sordular. O kadar şaşırmıştım ki cevap veremedim. Kararsız olduğumu bu kadar çabuk karar veremeyeceğimi söylemekle yetindim.

Diğer arkadaşlarda ise sevinç ve hayranlık vardı. Büyük bir devletle antlaşma yapıyormuşuz.

..... Hatıratı devam etmekte.

Bu sırada Osmanlı devleti donanmayı güçlendirmek için zayıf olan ekonomik imkânlar karşısında büyük bir yardım kampanyası başlatarak topladığı paralarla İngiltere'ye parasını peşin ödeyerek iki tane donanma gemisi siparişi verilmişti. Son teknoloji olarak gelecek olan donanmaların bir tanesini teslim alma zamanı gelmişti. 1914 Temmuz ayında donanmaları teslim almaya giden Osmanlı ekibi İngiltere'ye vardı. İstanbul da herkes donanmaların geleceğini sevinçle beklerken gelen haber şok edici.

“Birinci dünya savaşı başladığından İngiltere de bu savaşa girmiş olması sebebiyle bu donanma gemilerinin Osmanlıya teslim edilemeyeceğini İngiliz donanmalarına katılacağını ifade ederler.”

Hem de halktan yardım olarak toplanan paralarla alınan donanmalar. Bu olay halkımızda İngiltere'ye karşı bir öfke uyandırdığından hem ittihatçıların hem Almanların da işine yaramıştır. İstanbul basınına para vererek halkımızı da tahrik etmek Almanya'nın işine yarar duruma gelmiştir.

1914 yılında Alman donanmasına ait iki savaş gemisi ile İngiltere'nin savaş gemileri Akdeniz'de çatışmaya başladılar. Silah gücü bakımından İngiliz donanması, sürat bakımından alman donanması güçlü idiler. İngiliz donanmasına karşı koyamayan Alman gemileri çareyi kaçmakta buldular. Ama nereye kaçacaklardı. Süveyş kanalı İngilizlerin kontrolünde olduğu için tek çare Çanakkale ve İstanbul'dan Marmara'ya geçmek kalıyordu.

>

Osmanlı devleti ise bütün Dünyaya (Almanya ile gizli antlaşma yapmış olmasına rağmen) tarafsız olduğunu ilan etmişti. Alman gemilerine deniz sahalarında yer vermezse alman dostluğu ve antlaşması bozulacak. Yer verirse diğer itilaf devletlerini karşısına almış olacak.

Buna rağmen Almanların Enver paşa ile görüşmeleri sonucu gemilerinin 11 ağustos 1914 tarihinde Boğazlardan içeri alınmasına sağırlar. Bu durum ise bilinmesi durumunda Osmanlının tarafsızlığını yitirerek fiilen savaşa girmiş olması anlamına gelmektedir.

Bu durum karşısında itilaf devletleri sert bir nota vererek Osmanlının bu gemileri iade etmesini aksi takdirde durumun savaş ilan anlamına geleceğini ifade etmişti.

Olağanüstü toplanan Osmanlı kabinesi çare aramaya başlamıştı. Meclisi mebusan reisi Halil Mentesh şöyle bir çözüm yolu olabileceğini hükümet üyelerine anlatır.

“Alman gemileri, Osmanlı devletinin donanma ihtiyacı için satın alınmış gibi gösterilerek İngilizler ve dünya kamuoyuna karşı hile yapacaklar.” Bu fikir herkesin hoşuna gider ve hemen alman gemilerinin bayrakları indirilir Goeben ve Braslau olan gemilerin ismi **yavuz ve midilli** olarak değiştirilir bu gemiler Osmanlı donanmasında kullanılmak üzere Almanlardan satın alındığı başta İngiltere olmak üzere itilaf devletlerine duyurulur. İtilaf devletlerini bu duruma ikna etmek için alman personeline Osmanlı fesi giydirilerek boğaza bakan büyükelçiliklerin önünden geçerek görmeleri sağlanır. Böylece alman üniformaları üzerine Osmanlı fesi giydirilerek dünya kamuoyunun aldatıldığı zannedilmiştir. İngiliz askerleri Çanakkale boğazının girişini topa tutuktan sonra tekrar gelmek üzere uzaklaşmışlar yapılan hileye inanmamışlardır.

Bu yeni Osmanlı gemileri yavuz ve midilli eğitim ve tatbikat yapmak amacıyla Karadeniz'e açıldılar. Alman gemileri her ne kadar adını değiştirse de bir alman gemisi gibi Karadeniz'e girip Rus donanmalarını ve Rus şehirlerini bombalamaya başladılar. Zaten amaçları da Osmanlıyı savaşın içine nasıl çekeriz diye hesap yaparken Ruslara karşı farklı bir cepheden yaklaşmaktı onu da başardılar.

Almanların Enver paşaya baskısı ve Enver paşanın emirleri ile Karadeniz saldırısı yapılmıştır. Bazı kaynaklar bunun aksini söylese de harbiye nazırı ve başkomutan vekili sıfatı ile bizzat emir verdiği ortaya çıkmıştır. Kabinenin diğer üyeleri, sadrazam ve padişahın bundan haberi yoktu.

Enver paşa; subaylığı döneminde Almanya da bulunduğu için aşırı bir şekilde Almanların etkisinde kalmış tecrübesizliği, hayalperestliği, phopholamaya yatkın olması Almanya'nın menfaatleri yönünde kullanılabilmesi için önemli bir fırsattı.

Enver paşa gerçekten tecrübesizdi, gerek askerliği gerek devlet yönetimini tam tanıyamadan sırf ittihatçıların baskısı ile birkaç rütbe birden artırılarak paşalığa terfi ettirilmiş. Ardından tehdit ve şantajla harbiye nazırı yapılmış başkomutanlık yetkisi verilmiş.

Enver paşa dünya savaşını Almanya'nın kazanacağını

ümit ediyor ve bütün kararlarını o doğrultuda veriyordu. Bunun için almanlar Enver paşanın kişiliğini iyi tahlil ettiklerinden Enver paşadan nasıl yararlanacaklarının hesaplarını yapıyorlardı.

Bu şartlarda Osmanlı ordusuna komutanlık ve müşavirlik yapan alman generaller Enver paşaya istediklerini yaptırabiliyorlardı. Alman çıkarları doğrultusunda hareket etmekten geri kalmıyorlardı. Savaş içerisinde Enver paşaya empoze ettikleri fikir şöyle idi.

Rusya'nın askeri gücü son derece zayıf Rus generaller alman cephesini bırakıp başka cepheye gidemezler Fransa ve İngiltere ise boğazları geçip Ruslara yardıma gelemesler.

Erzurum'a kadar yaklaşan Rus ordusunun Osmanlı cephesinden yok edebilmek için iyi bir fırsattır diyerek akıl verirler.

“Bu hareketi başlatabilecek tek devlet adamı ve tek

komutan Enver paşadır. Genç, delikanlı, dinamik ileri görüşlü, risk almayı bilen, alman harp usullerini iyi bilen, Rusya'yı tarihten silme hayalleri ile Enver paşa şayet iyi bir plan yaparsa doğunun ve Kafkasya'nın karı, tipisi bile engelleyemez. Hatta Kafkasya ve İran üzerinden giderek Türklerin ana yurdu olan turan ülkesini ele geçirmek için bir fırsattır.” Denilerek Enver paşayı Rusya'ya karşı cephe açmasını sağlamışlardır.

Bu sözler üzerine Enver paşa gerçekten tarihi bir fırsat olarak gördüğü plan hazırlığına başlar. Rus ordusunu tarihten silecektir. Bu şerefi de Enver paşanın unvan olarak alması tarihe adını yazdırmak olacaktır.

Bu plan üzerine başkomutan vekili sıfatı ile tarihi savaşı bizzat kendisi yönetmek ister. Alman kurmaylarını da yanına alarak Erzurum'un yolunu tutar.

Yapılan plana göre Erzurum yakınlarındaki Rusları, ayracağı bir kolordu ile oyalamak, asıl ordu ile diğer kolordulardan oluşan 120.000 kişilik bir kuvvetle kuzeyden bir yay çizerek Sarıkamış'ta Rus askerlerinin arkalarını çevirerek iki ateş arasında bırakmak. Bu durumda ikmalsiz kalan Rus askerlerinin işi bitecek ya yok olacak ya da teslim olacaklardı. Rusların işini böylece bitirdikten sonra Kafkasya ve orta Asya'ya kadar Enver paşanın önünde bir engel kalmayacaktı.

Bu planın başarılması için bazı hesaplar yapılamamıştı tabi koca bir orduyu keçilerin bile zor geçtiği bir dağdan kış hava şartlarında geçirmeye çalışmak.

1. Keçilerin bile zor geçtiği bu patika yollardan asker ve cephane nasıl gidecek?

2. Kışın en şiddetli olduğu aralık ayında kar ve tipi engeli nasıl aşılacak?

3. Yolların bile bulunmadığı Allahüekber dağlarında -30 ile -45 derece soğukta bu asker nasıl hayatta kalacak?

120.000 askerle bu dağlara tırmanan Enver paşa tek kurşun atmaya bile fırsat bulamadan 90.000 askerimiz donarak şehit olmuş, kar buz içerisinde kurda kuşa yem olmak üzere terkedilmiş, kalan askerimizde Sarıkamış'ta kendilerini beklemekte olan Rus askerinin kucağına düşmüş. Enver paşa kendi canını zor kurtararak İstanbul'a dönmüştür. Hayatta kalmayı başaran askerlerimizin de birçoğu eli ayağı donarak sakat kalmış, bir kısmı dizanteri hastalığından telef olmuş, bir kısmı da Ruslar tarafından esir alınarak Sibirya'ya götürülmüştü.

Böylece Enver paşanın alman kılavuzlarının verdiği akılla ne hale geldiğimizi anlamak mümkün olsa gerek.

Dedik ya tecrübenin yokluğu, devlet adamlığı zafiyeti, Osmanlı topraklarının coğrafi durumunu bilmemek, başımıza nelerin geleceğini hesaplamamak olsa olsa bu kadar olur.

İşte Çanakkale savaşının açılması Osmanlının alman gemilerini satın aldık diyerek Almanya ile yapılan gizli antlaşmayı saklamak isteyip fakat bunda başarısız olması durumunda itilaf devletlerinin harekete geçerek Osmanlının birinci dünya harbinin içine çekilmesiyle başlamıştır.

Osmanlı Çanakkale savaşını kazanmak için şeyhülislama bir hutbe hazırlatıp "cihadı ekber" ilan edilmesini sağladı. Bunu fırsat bilen İngiliz ve Fransızlar sömürgeleri altındaki Müslüman ülkelerde gönüllü asker toplayarak onları askeri eğitimden geçirdiler. Burada en önemlisi İngiliz sömürgesinde bulunan Mısır'da eğitim yaptırmış olmalarıdır. Orada bulunan Müslüman gençlere **halife cihadı ekber ilan etti**. Bizde Osmanlı tarafında savaşa katılan ülkeleriz Osmanlı ordusuna katılmanıza yardımcı olmak için biz sizleri almaya geldik diyerek Müslüman gençleri topladılar eğittiler ve sonra savaşa kendi saflarında katılmalarını sağladılar.

Müslüman olmayan Hristiyan ülkelerden ekonomik durumları iyi olmayan topladıkları geçleri ve ailelerini sahte paralarla, açık çeklerle kandırdılar. İstanbul için özel ve sahte paralar basıp bu paraları İstanbul'a varınca her türlü eğlencede harcamanız için veriyoruz başka ülkelerde geçmez diyerek sahte paralarla kandırdılar.

Bu savaş ulusların savaşı olarak yapılmıştır.

Bu savaşa katılan ülkeler: Fransa, İngiltere, Yeni Zelanda, Avustralya, Hindistan, Nepal, Afganistan, Danimarka, Kanada, İrlanda, İskoçya, Sudan, Somali, Senegal, Cezayir, Mısır, Rusya, Filistin Yahudileri.

Yani buradan anlaşılacağı üzere Çanakkale'de savaş bir nevi Müslümanı, Müslümana vurdurmaktı maksat. Müslüman ülkelerden getirilen Müslüman gençler karşıdaki cephenin kim olduğunu bilmeden Müslüman kardeşini

vuran, Osmanlı cephesinde de durum aynı, karşıdakini İngiliz askeri veya itilaf devletlerinin askerleri diyerek kurşun atan Osmanlı askeri. Sadece Çanakkale savaşı mı? Hayır. Antep, Maraş ve diğer tüm cephelerde Müslüman askerler yukarıda bahsettiğim sebeplerle kandırılarak Osmanlıya karşı savaştırılmıştır. Bize de Araplar bizi arkamızdan vurdu diyerek, bizim asırlarca beraber yaşadığımız kardeş bildiğimiz insanları düşman olarak göstermişlerdir. Tabi bizi de onlara hangi yalanlarla düşman ettiler acaba.

Nihayet Çanakkale savaşı ulusların savaşı olarak yapılan bir savaş bizim Çetmi'den de birçok kişinin savaşa katıldığı bazısının şehit olup, bazılarının gazi olduğu hepimizin malumudur.

Sonunda 18 Mart 1915 tarihinde Çanakkale savaşı zaferle sonuçlandı.

Herkesin bildiği kısımları anlatarak uzatmak istemiyorum şöyle özetlemek istiyorum.

Çanakkale savaşı bir kişinin batı hayranlığı ile ve ona mukabil gizli bir antlaşmanın sonucu olarak başlamıştır. Batı batı diye bu günkü durumda da çok farklı değiliz. Genç olmak, mert olmak, yakışıklı olmak yetmiyor. Vatani idare için liyakat lazım, tecrübe lazım, ilim ve bilgi birikimi lazım, kılavuzu karga değil, bilge kişi olması lazım. Kur'an lazım, sünnet lazım, bilmek değil, bildiklerini yaşamak lazım.

Ey iman edenler, Yahudi ve Hristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (Maide/51)

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku) larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (Bakara /120)

Çanakkale bir destandır şiir değil, anlatmak da kolay değil.

Çanakkale bir tarih yazmıştır geçilmez diye.

Çanakkale'yi anlatmak için ne kalem ne defter, ne de algılayabilen beyin var dünyada.

Çanakkale'yi geçilmez yapan ruha sahip olmadan onu anlamak da mümkün değil.

Çanakkale'yi anlamak, kur'an ve sünneti anlamakla ve yaşamakla anlaşılır.

Nihayet Çanakkale savaşı bitip sona erdikten sonra İngiliz komutanı çörcil yetkili mercilerine hesap verirken şu cümleyi kullanmıştır **"biz Osmanlının elinden şu kitab(Kur'anı Kerim)ı almadan ne Çanakkale geçilir ne de Osmanlı yenilir"** ve şimdi o kitabı elimizden almışlar. Çünkü ilköğretim 5. sınıfı bitirmeden kuranı öğrenmek de okumak da okutmaya çalışmak da yasak.

Rabbim hepimizi Kur'an ve sünnete göre yaşayan, Kur'anı okuyan ve okuduğu ile amel eden kullarından eylesin. Tüm okuyuculara selamlar.

Bir Yahudi gencinin kehaneti

Beşir Ayvazoğlu/Zaman

Tarihi kimlerden öğreniyoruz? Yahudi gencinin itirafı bize ışık tutuyor.

26 Haziran 2008

Hilmi Yavuz, iki haftadır, Sakıp Sabancı Ödülleri'nden söz ediyor. Bütün ödülleri yabancıların topladığı yarışmada, yirmi bir Türk araştırmacısından hiçbirinin dereceye girememiş olması, Yavuz'a göre, Türkiye'de şuurlu olarak uygulanan bir politikanın neticesidir: "Harf devrimi'nden hemen sonra yetişen kuşakların, doğrudan değilse bile dolaylı ve örtük bir biçimde, Osmanlı mirası üzerinde durma konusunda çok fazla özendirilmedikleri biliniyor. Kemalizm, kendine rakip olarak gördüğü İslâmcılık ve Osmanlıcılığı, üniversitelerde ilâhiyat ve Türk Edebiyatı kürsülerinin entelektüel statüsünü düşürerek 'görünmez' kılma başarısını göstermiştir. Dolayısıyla, özellikle Osmanlı çalışmaları alanında, öncülüğü, yabancı uzmanlara kaptırmamızdan daha tabii bir şey olamazdı; öyle de oldu! Osmanlı

arşivlerinde çalışan Türk araştırmacılar, eski bir Osmanlı manüskrisinde okuyamadıkları kelimeleri Japon, Amerikalı, Kanadalı ya da İsrailli uzmanlara sormaya başladılarsa, buna ne diyeceğiz?"

Hilmi Bey'in bu yazısını okuyunca, geçenlerde bir yemekte Uğur Derman Bey'in anlattığı bir anekdotu hatırladım. Rahmetli A. Süheyl Ünver, Amerika'da bulunduğu yıllarda (1958-1959) ziyaret ettiği Colombia Üniversitesi'nde harıl harıl Osmanlıca öğrenmeye çalışan bir Yahudi genciyile karşılaşmış ve ona bu ilgisinin sebebinin sormuş. Gencin verdiği cevap mealen şöyle:

"Sizde bu dili ve kültürü bilen nesil artık gidiyor. Yakında kendi kültürünüzü öğrenmek, arşivlerinizdeki belgeleri okutmak için yabancı uzmanlar çağırmak zorunda kalacaksınız. Ben kendimi o günler için hazırlıyorum!"

Basını takip edenler, Sakıp Sabancı Ödülleri'nce bu yıl için belirlenen konunun "Bugünkü Türkiye'nin Kültürü, Kurumları ve Değerlerinde Osmanlı Mirası" olduğunu ve birincilik ödülüne Tel Aviv Üniversitesi Ortadoğu ve Afrika Tarihi Bölümü öğretim üyelerinden Doç. Dr. Amy Singer'ın "Hayırseverliğin Devamlılığı" başlıklı incelemesiyle kazandığını okumuşlardır.

Buna, Süheyl Ünver'in dikkatini çeken Yahudi gencinin kehaneti mi diyeceksiniz, görünen köy kılavuz istemezdi mi diyeceksiniz? Artık ne dersiniz deyiniz.

Türkiye'nin geleceğini 'dizayn' ettiklerini zanneden toplum mühendisleri, geçmişin yakamızı asla bırakmayacağını düşünememişlerdi. Bugün yaşadığımız birçok derin meselenin arkasında yatan bu gaflettir. İstesek de, istemesek de, dev bir imparatorluğun muazzam mirasının üzerinde oturuyoruz;

kullanmasını bilerseniz bu miras büyük bir zenginliktir, sizi geleceğe taşır; kullanamazsanız ağır bir yükür, adımlarınızı yavaşlatır, tökezletir.

Bu gidişle, tarihimizi hakikaten başkalarından öğrenmek zorunda kalacağız ve onlar, geçmişimizi bize kendi bakış açılarından gösterecekler.

Sakıp Sabancı Ödülleri'nde ikincilik ödülü, "Müzikal Dünyaların Kesişmesi: Klasik Türk ve Osmanlı Müziği İcra Eden Museviler" adlı çalışmasıyla Washington Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü doktora öğrencisi Maureen Jackson'a; üçüncülük ödülü de "Yeni Cumhuriyetin Eski Elitleri: Türkiye'de Osmanlı Bürokratik Ailelerin Dönüşümü" konulu araştırmasıyla Nice Sophia-Antipolis Üniversitesi öğretim üyesi Dr. Olivier Bouquet'e verilmişti.

Doğal Hayata Dönüş

Kerim Bozdağ

Yaratıldığından bu yana, özellikle sanayi devriminden sonra içinde yaşadığımız bu yüzyılda insanlar şu ya da bu sebeplerle hayatın akışına müdahale ederek ezelden beri var olan tabii dengeyi bozmuşlar ve sıhhatli yaşamayı mümkün kılan her şeyi tahrip edip altüst etmişlerdir.

Sanayi atıkları, kimyasal maddelerin kullanımı neticesi oluşan kirlilik, havaya salınan gazlar, suların kirlenmesi, ormanların yok edilmesi, toprakların erozyona uğraması gibi binlerce üstesinden gelinemeyecek gelişme tabiatı tahrip eden vasıtalar olarak şimdi karşımıza çıkmaktadır.

En basit bir plastik şişe bile tabiatı binyıl boyunca tahrip etmeye yetmekte ve çevreye zarar vermektedir. Bir litre kızarmış yağın sulara karışması bir milyon litre suyu kirlitmeye yetmektedir. Kullanılan zirai ilaçlar ve suni gübreler gıdalara kalıntılarıyla nüfuz etmekte, toprağa karışarak suyu ve toprağı tahrip etmektedir.

Genetiği ile oynanmış tohumlar vasıtasıyla yetiştirilen ürünler insan ve doğal hayatın, hatta canlıların kimyasını bozmaktadır.

Sahte ürünler hakikiymiş gibi pazarlanmakta ve insanlık aldatılmaktadır... Glikozdan bal yapılmakta, mısır unundan şeker elde edilmekte... Gıda terörü her yerde kol gezmekte ve herkes hakikisi diyerek sahte, eksik, hileli mallarını piyasaya sürmektedir. Doç.Dr. Ahmet Altındışli ve Prof.Dr. Kamil Sındır'ın tespitlerinden süzdüğümüz gerçeklerden bir demeti aşağıda dikkatinize sunuyoruz.

"Dünya genetiği değiştirilmiş bitki ve tohumlarla doğal hayatı yok etme süreci içine girmiştir. Kendi türü haricinde başka türden gen aktararak belirli özellikleri değiştirilmiş organizmalar, çevre üzerinde olumsuz ve geri dönüşü olmayan değişiklikler yapmakta, daha önce hiç var olmamış ve isimlendirilemeyecek canlılar doğaya yayılmakta, tarımı yapılan bitkilerin ve diğer canlıların genleri bozulmakta, bu yollarla tüketicilerin ve tüm insanlığın geleceği ile oynanmaktadır.

Açlık sorununun yaşandığı ülkelerin hemen hepsi, batının eski sömürgeleriydi. Bu ülkelerin tarım ekonomileri gelişmiş ülkelerin yararına yine onlar

tarafından kurulmuştu. Çoğu geri bırakılmış ülke, bağımsızlıklarını kazandıktan sonra dahi, dış borç benzeri sorunlarla boğuştukları için daima ihracata yönelik tarım politikaları uyguladılar. Yani halkı doyuracak besinler üretmek yerine döviz sağlayacak türler yetiştirmeye çalıştılar. Eskiden besin yetiştirmek için kullanılan topraklarda kahve, pamuk, muz, kakao gibi, gelişmiş ülkelere satılan ürünleri yetiştirdiler. Örneğin, Etiyopya'da açlığın kol gezdiği dönemlerde bile halkın yiyecek gereksinimi yerine, kahve üretimi ve ihracatı sürdürülüyordu. Yani sorun; üretim azlığından değil, yanlış ürün seçiminden ve rant dağılımının adil olmayışından kaynaklanıyordu. Çünkü bu sistem Gelişmiş Ülkelerin işine geliyordu!

İnsanlığa verim, gelirin artması, ülke ekonomisinin gelişmesi, refah düzeyinin artışı, tarımın endüstrileşmesi gibi hedefler gösterildi...

Güzel yarınlar için; sentetik, kimyasal gübreler kullanılması, zararlı ot ve böceklerin, mikropların ilaçlarla yok edilmesi gerektiği bilinci yerleştirildi.

Böylece, gübre fabrikaları ile kimya endüstrisi dev büyümeler gösterdi. İlaç daha güzel püskürten, gübreyi daha iyi atan, toprağı daha kuvvetli ve hızlı işleyen makine teknolojileri geliştirildi.

Gübreyle alınan bitki daha çok gübre istedi, ilaca bağışıklık kazanan böcekleri öldürebilmek için daha kuvvetli zehirler gerekti...

>

Tüm bunların sonunda: Bitkisel ve hayvansal ürünlerde, gıdalarda tarım ilacı ve/veya hormon kalıntılarından şikâyetler arttı, toprakların ve yer altı sularının kirlenmesi, çevre kirliliği, doğal dengenin bozulması gibi sorunlar insanları tehdit eder hale geldi. Artık yeni çözümlere ihtiyaç vardı. Dıştan müdahale başarısız olunca, canlıların genleri ile oynamaya başlandı!

DDT isimli ilaç 1940'lı yıllarda bulundu. İlacı bulan kişi Nobel'e aday gösterildi.

Aynı ilaç bugün bütün dünyada en önemli kanserojen kimyasallar arasında olduğu belirlendiği için YASAKLANDI

Dünyada GDO'lu tarım ve yem ürünlerinin tohum piyasası 810 firmanın elinde. Bu firmaların ana hedefi; tüm ülkelerin tarım ve hayvancılığını, tohum alımında kendilerine bağlamak..

En önemli GDO üreticileri: Monsanto, Du Pont / Pioneer, Syngenta ve Dow/Mycogen. Bu Firmalar GDO dışında zirai ilaç ta üretmekte / küçük firmaları satın almakta, yutmaktadır. Eskiden Sömürü: "Ülkelere Bağımlılık" idi. Şimdilerde Sömürü "Çok Uluslu Şirketlere Bağımlılık"

Tohumlar patentlenmektedir dolayısıyla yaşam patentlenmektedir:

Birkaç gen aktarılan "Yeni Çeşit" ürünler firmaların mülkiyetine girmekte ve "Yeni Piyasa" kurgulanmaktadır. Canlıların yaşam hakkı elinden alınmaktadır, Canlılar üzerinde mülkiyet hakkı alınmaktadır

Çiftçiler, terminatör gen taşıyan kısırlaştırılmış GDO tohumlarını her yıl yeniden almak zorunda kalmaktadırlar. Çiftçilerin mahsullerinden elde ettikleri tohumları yeniden üretimde ekim amaçlı kullanma hakları ellerinden alınıyor.

Yüzyıllardır Hindistan'a ait olan "Basmati" çeltik tohumu Teksas'lı bir şirket tarafından patentlenmiş ve "Textati" adı verilmiştir. Artık bu tohumu kullanmak isteyen Hint'li bu şirketten satın almak zorundadır.

Hindistan'da tespah ağacı, binlerce yıldır ilaç ve böcek öldürücü olarak kullanılıyordu. ABD'li bir firma böcek öldürücü maddeyi ayırarak patentledi ve kendi ürünleriyle rekabet ettiği için Hintlilerin bu bitkiyi kullanmalarını engellemeye başladı. Yani artık, gen ile patentin birleştiği her noktada, hayat ipotek altına alınıyor...

Arılar, kelebekler ve rüzgârlar GDO'lu polenleri alıp, komşu tarla ya da köylerdeki geleneksel ekimin üzerine bırakıyor.

Civardaki aynı türden bitkiler de aynı gen karakterlerine (böcek ve ot ilaçlarına karşı direnç) hem de çok daha hızlı sahip oluyor.

Toksik gen taşıyan GDO bitkilerinden etkilenen zararlı böceklerle beslenen faydalı böcek türleri ve kuşlar da olumsuz etkileniyorlar

Yaşam Patentlenemez "(1)

Yukarıda saydığımız nedenlerle biz DOĞAL HAYATA DÖNÜŞ adını verdiğimiz bu çalışmayı ilerde projelendirerek uygulamaya geçeceğiz.

Yöremizde yetişen ve insan eli değmeden kendiliğinden oluşan gıdaları sertifikalandırarak tamamen organik bir şekilde halkımızın istifadesine sunmaktır.

Yöremizde yetişen bitki ve gıdalar: Sumak, kuşburnu, kekik, dağ çayı, ırtlık, ırtlık sakızı, bal armut, dağ eriği, boz armut, kış armudu, ıhlamur, yağlık, gırtalak, çiğdem, mantar... Vb.

Üzüm ve yan ürünleri... Pekmez, sirke vs.

Yerel şartlarda yetişen çeşitli elma türleri... Ekin elması, dal dayamaz, balcı elması, tana döğeci vs...

Ayrıca azda olsa yöremizin dağlarında bulunan tarlalarda buğday, çavdar, arpa, nohut, mercimek gibi tarım ürünleri gübre ilaç gibi maddelere ihtiyaç duyulmadan yetiştirilebilecek seviyededir.

UYGULAMA YERİ.

Konya İli Taşkent İlçesi Çetmi Kasabası'dır.

MEVCUT DURUM:

Çetmi'nin dağlarında hemen hemen her alanda doğal şartlarda kekik bitkisi yetişmektedir. Bu bitki genellikle dağların yamaçlarında ve her alanda mevcuttur. Türünün en iyisi ve kalitelisidir. Literatürde kaya kekiği olarak geçmekte. Doğal aroması ile büyüleyici etkisini kullanımı ile göstermektedir. Üretim aşamasında yapılması gereken tek şey olgunlaştıktan sonra dağlardan toplatılarak işlenip pazarlanmasıdır. Bu güne kadar genel bir toplama faaliyeti yapılmadığı için üç dört ton civarında toplanıp işlenebileceği varsayılmaktadır.

Tüm bunların sonunda: Bitkisel ve hayvansal ürünlerde, gıdalarda tarım ilacı ve/veya hormon kalıntılarından şikâyetler arttı, toprakların ve yer altı sularının kirlenmesi, çevre kirliliği, doğal dengenin bozulması gibi sorunlar insanları tehdit eder hale geldi. Artık yeni çözümlere ihtiyaç vardı. Dıştan müdahale başarısız olunca, canlıların genleri ile oynamaya başlandı!

DDT isimli ilaç 1940'lı yıllarda bulundu. İlacı bulan kişi Nobel'e aday gösterildi.

Aynı ilaç bugün bütün dünyada en önemli kanserojen kimyasallar arasında olduğu belirlendiği için YASAKLANDI

Dünyada GDO'lu tarım ve yem ürünlerinin tohum piyasası 810 firmanın elinde. Bu firmaların ana hedefi; tüm ülkelerin tarım ve hayvancılığını, tohum alımında kendilerine bağlamak..

En önemli GDO üreticileri: Monsanto, Du Pont / Pioneer, Syngenta ve Dow/Mycogen. Bu Firmalar GDO dışında zirai ilaç ta üretmekte / küçük firmaları satın almakta, yutmaktadır. Eskiden Sömürü: "Ülkelere Bağımlılık" idi. Şimdilerde Sömürü "Çok Uluslu Şirketlere Bağımlılık"

Tohumlar patentlenmektedir dolayısıyla yaşam patentlenmektedir:

Birkaç gen aktarılan "Yeni Çeşit" ürünler firmaların mülkiyetine girmekte ve "Yeni Piyasa" kurgulanmaktadır. Canlıların yaşam hakkı elinden alınmaktadır, Canlılar üzerinde mülkiyet hakkı alınmaktadır

Çiftçiler, terminatör gen taşıyan kısırlaştırılmış GDO tohumlarını her yıl yeniden almak zorunda kalmaktadırlar. Çiftçilerin mahsullerinden elde ettikleri tohumları yeniden üretimde ekim amaçlı kullanma hakları ellerinden alınıyor.

Yüzyıllardır Hindistan'a ait olan "Basmati" çeltik tohumu Teksas'lı bir şirket tarafından patentlenmiş ve "Textati" adı verilmiştir. Artık bu tohumu kullanmak isteyen Hintli bu şirketten satın almak zorundadır.

Hindistan'da tespah ağacı, binlerce yıldır ilaç ve böcek öldürücü olarak kullanılıyordu. ABD'li bir firma böcek öldürücü maddeyi ayırarak patentledi ve kendi ürünleriyle rekabet ettiği için Hintlilerin bu bitkiyi kullanmalarını engellemeye başladı. Yani artık, gen ile patentin birleştiği her noktada, hayat ipotek altına alınıyor...

Arılar, kelebekler ve rüzgârlar GDO'lu polenleri alıp, komşu tarla ya da köylerdeki geleneksel ekimin üzerine bırakıyor.

Civardaki aynı türden bitkiler de aynı gen karakterlerine (böcek ve ot ilaçlarına karşı direnç) hem de çok daha hızlı sahip oluyor.

Toksik gen taşıyan GDO bitkilerinden etkilenen zararlı böceklerle beslenen faydalı böcek türleri ve kuşlar da olumsuz etkileniyorlar

Yaşam Patentlenemez "(1)

Yukarıda saydığımız nedenlerle biz DOĞAL HAYATA DÖNÜŞ adını verdiğimiz bu çalışmayı ilerde projelendirerek uygulamaya geçeceğiz.

Yöremizde yetişen ve insan eli değmeden kendiliğinden oluşan gıdaları sertifikalandırarak tamamen organik bir şekilde halkımızın istifadesine sunmaktır.

Yöremizde yetişen bitki ve gıdalar: Sumak, kuşburnu, kekik, dağ çayı, çitlik, çitlik sakızı, bal armut, dağ eriği, boz armut, kış armudu, ıhlamur, yağlık, gırtalak, çiğdem, mantar... Vb.

Üzüm ve yan ürünleri... Pekmez, sirke vs.

Yerel şartlarda yetişen çeşitli elma türleri... Ekin elması, dal dayamaz, balcı elması, tana döğeci vs...

Ayrıca azda olsa yöremizin dağlarında bulunan tarlalarda buğday, çavdar, arpa, nohut, mercimek gibi tarım ürünleri gübre ilaç gibi maddelere ihtiyaç duyulmadan yetiştirilebilecek seviyededir.

UYGULAMA YERİ.

Konya İli Taşkent ilçesi Çetmi Kasabası'dır.

MEVCUT DURUM:

Çetmi'nin dağlarında hemen hemen her alanda doğal şartlarda kekik bitkisi yetişmektedir. Bu bitki genellikle dağların yamaçlarında ve her alanda mevcuttur. Türünün en iyisi ve kalitelisidir. Literatürde kaya kekiği olarak geçmekte. Doğal aroması ile büyüleyici etkisini kullanımı ile göstermektedir. Üretim aşamasında yapılması gereken tek şey olgunlaştıktan sonra dağlardan toplatılarak işlenip pazarlanmasıdır. Bu güne kadar genel bir toplama faaliyeti yapılmadığı için üç dört ton civarında toplanıp işlenebileceği varsayılmaktadır.

>

Sumak, bu bitki yine doğal ortamda kendiliğinden yetişmekte, olgunlaştığı zaman halk tarafından toplanmaktadır. Sumak çekildiği zaman salatalarda kullanılmakta, ayrıca sumak ekşisi elde edilerek bu bitkiden istifade edilmektedir.

Kuşburnu, genellikle bahçe kenarlarında yetişmekte ve değerlendirilmediği için yok olup gitmektedir.

Dağ çayı, yöreye has özellikleri olan çeşitli bitkilerden oluşmaktadır. Birkaç çeşidi vardır.

Çıtlık, yine yöreye has bir bitkidir. İsmi kimi yerlerde meneviş olarak geçer. Çıtlık sakızı, bitkinin kendisinden elde edilen akmalardan yapılır...

Üzüm, pekmez, ceviz, yörede yetişen en iyi ürünlerdendir. Miktarı alım gücüne bağlı olarak artırılmak şartıyla önü açıktır...

Üretim ve tüketim aşamasında pazarlama büyük öneme sahiptir... Tamamen organik olan bu ürünlerin sıhhi bir ortamda standartlara uygun ambalajlanması ve sertifikalandırılarak pazara sunulması iç ve dış piyasada önemli bir talep ile kabul görebilir.

Dağ Eriği, Dut, arpa, buğday, çavdar, mercimek, nohut, fasulye vs.

AMAÇ VE GEREKÇE

Halkımızın köy hayatında ekonomik manada arayış içerisine girdiği ve bu arayış neticesinde bireysel manada küçük çaplı faaliyetlerle herkesin kendisini kurtarmaya çalıştığı ve fakat bunda da başarılı olunamayacağı gerçeği ile harcanan onca emekten sonra anlaşıldığı gözlemlenmiştir.

Bu hususta verilebilecek sayısız örnekler arasından birkaçını sıralayalım. Çetmi şartlarında dağlarda arazisi olan bireyler o küçük arazilerinde önce su arayışına girmekte. Arazisinin başında kıt da olsa su bulmuşsa oraya havuz yapmakta ve kiraz, vişne, gibi fidanlar dikmekte... Neticede harcadığı beş on yılsonunda emeklerinin heba olduğunu

görerek yıkılmaktadır. Yeni arayışlara girmekte bağ ya da bahçesine ektiği/diktiği sebze veya meyvelerden elde edeceği gelir için kendisine önerilen ve derinliğine araştırılmamış bilgilere aldanmakta ve çoğu uygulamalardan sonra pişman olmaktadır. Mesela, bodur elma dikimi önerilmekte, ancak bu öneri uygulayıcısı tarafından gerçekleştirildiği takdirde köyün dokusuna ve tabii yapısına uygun elmalar türleri ile birlikte yok olmaktadır... Keza, daha çok ve iyi, gösterişli, albenisi olan ürünler yetiştirmek gayesiyle tarımsal ilaçlara yönelinmekle, zararlılarla zirai mücadele adı altında tabii hayat farkında olmadan tahribata uğramaktadır. Falan yapmış olmuş mantığı, kişileri bende yapayım olsun kolaycılığına sürüklemekte ve ekoloji dengeler böylece bilinçsizce tahrip edilmektedir.

Köyün dağlarında arazisi olan insanlar gelişigüzel yerlerde su ararken dağların tabii dokusunu bozmakta, her bir vadide tarla başlarında ya da sonlarında çukurlar açılmakta ve doğal görüntüler yerini boş bir arayış uğruna çirkinliğe terk etmektedir.

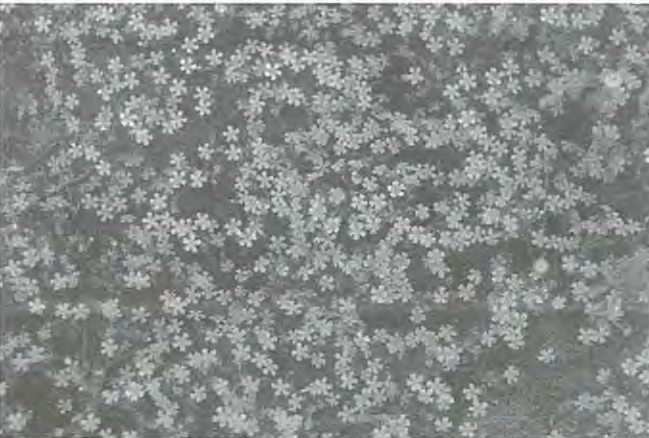
Geliştirdiğimiz projenin başarılı bir şekilde tatbiki ile Çetmi'de yaşayan yüzlerce insanı istihdam edecek iş ve aktivite alanları oluşacaktır.

Atıl durumda bekleyen doğal ürünler zayı olmaktan kurtulacak, aynı zamanda onlardan istifade edildikçe korunacak, korunması için elbirliği güç birliği sağlanacaktır.

İnsanların gelir sahibi olmasının yanında tabiatla barışık bir yaşam sürmeleri fırsatı doğacaktır.

Tabiatın tahribi ile neticelenen faaliyetler son bulacak, doğal hayatta var olan canlılar kendilerinin yaşama dahil edilmeleri ile ekolojik sistemdeki yerlerini yeniden alacaklardır.

Doğal bitki örtüsünün korunması toprağı zenginleştirecek hayatı güzelleştirecektir.

Sumak, bu bitki yine doğal ortamda kendiliğinden yetişmekte, olgunlaştığı zaman halk tarafından toplanmaktadır. Sumak çekildiği zaman salatalarda kullanılmakta, ayrıca sumak ekşisi elde edilerek bu bitkiden istifade edilmektedir.

Kuşburnu, genellikle bahçe kenarlarında yetişmekte ve değerlendirilmediği için yok olup gitmektedir.

Dağ çayı, yöreye has özellikleri olan çeşitli bitkilerden oluşmaktadır. Birkaç çeşidi vardır.

Çıtlık, yine yöreye has bir bitkidir. İsmi kimi yerlerde meneviş olarak geçer. Çıtlık sakızı, bitkinin kendisinden elde edilen akmalardan yapılır...

Üzüm, pekmez, ceviz, yörede yetişen en iyi ürünlerdendir. Miktarı alım gücüne bağlı olarak artırılmak şartıyla önü açıktır...

Üretim ve tüketim aşamasında pazarlama büyük öneme sahiptir... Tamamen organik olan bu ürünlerin sıhhi bir ortamda standartlara uygun ambalajlanması ve sertifikalandırılarak pazara sunulması iç ve dış piyasada önemli bir talep ile kabul görebilir.

Dağ Eriği, Duğ, arpa, buğday, çavdar, mercimek, nohut, fasulye vs.

AMAÇ VE GEREKÇE

Halkımızın köy hayatında ekonomik manada arayış içerisine girdiği ve bu arayış neticesinde bireysel manada küçük çaplı faaliyetlerle herkesin kendisini kurtarmaya çalıştığı ve fakat bunda da başarılı olunamayacağı gerçeği ile harcanan onca

emekten sonra anlaşıldığı gözlemlenmiştir.

Bu hususta verilebilecek sayısız örnekler arasından birkaçını sıralayalım. Çetmi şartlarında dağlarda arazisi olan bireyler o küçük arazilerinde önce su arayışına girmekte. Arazisinin başında kıt da olsa su bulmuşsa oraya havuz yapmakta ve kiraz, vişne, gibi fidanlar dikmekte...

Neticede harcadığı beş on yılsonunda emeklerinin heba olduğunu görerek yıkılmaktadır. Yeni arayışlara girmekte bağ ya da bahçesine ektiği/diktiği sebze veya meyvelerden elde edeceği gelir için kendisine önerilen ve derinliğine araştırılmamış bilgilere aldanmakta ve çoğu uygulamalardan sonra pişman olmaktadır. Mesela, bodur elma dikimi önerilmekte, ancak bu öneri uygulayıcısı tarafından gerçekleştirildiği takdirde köyün dokusuna ve tabii yapısına uygun elmalar türleri ile birlikte yok olmaktadır... Keza, daha çok ve iyi, gösterişli, albenisi olan ürünler yetiştirmek gayesiyle tarımsal ilaçlara yönelinmekle, zararlılarla zirai mücadele adı altında tabii hayat farkında olmadan tahribata uğramaktadır. Falan yapmış olmuş mantığı, kişileri bende yapayım olsun kolaycılığına sürüklemekte ve ekoloji dengeler böylece bilinçsizce tahrip edilmektedir.

Köyün dağlarında arazisi olan insanlar gelişigüzel yerlerde su ararken dağların tabii dokusunu bozmakta, her bir vadide tarla başlarında ya da sonlarında çukurlar açılmakta ve doğal görüntüler yerini boş bir arayış uğruna çirkinliğe terk etmektedir.

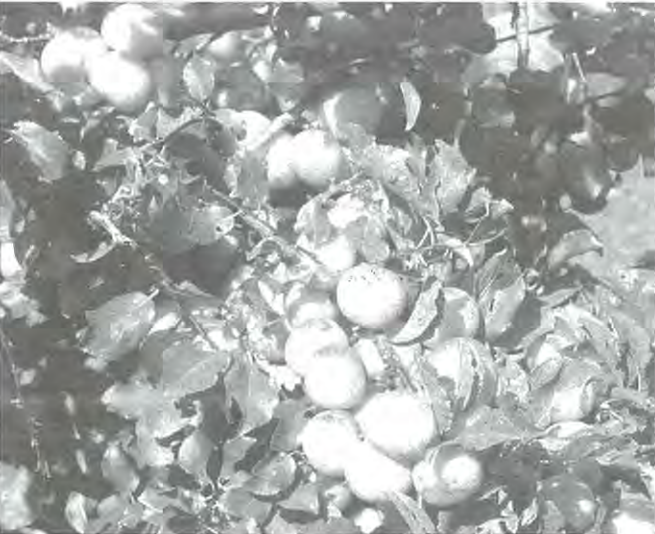
Geliştirdiğimiz projenin başarılı bir şekilde tatbiki ile Çetmi'de yaşayan yüzlerce insanı istihdam edecek iş ve aktivite alanları oluşacaktır.

Atıl durumda bekleyen doğal ürünler zayı olmaktan kurtulacak, aynı zamanda onlardan istifade edildikçe korunacak, korunması için elbirliği güç birliği sağlanacaktır.

İnsanların gelir sahibi olmasının yanında tabiatla barışık bir yaşam sürmeleri fırsatı doğacaktır.

Tabiatın tahribi ile neticelenen faaliyetler son bulacak, doğal hayatta var olan canlılar kendilerinin yaşama dahil edilmeleri ile ekolojik sistemdeki yerlerini yeniden alacaklardır.

Doğal bitki örtüsünün korunması toprağı zenginleştirecek hayatı güzelleştirecektir.

Projenin uygulaması ile birlikte ekonomik anlamda gelişmeler yaşanacak, teknik, sosyal, çevresel manada hissedilir bir değişim doğrudan ya da dolaylı olarak başkalarını etkileyecek ve onların böylece faaliyetlere girmeleri/katılmaları sonucunu doğuracaktır.

Bu çalışmaları yürütecek kişi veya kişiler mali noktada yeterli destek aldıktan sonra teknik eksiklikleri tamamlayıcı araştırmalar ile hizmet faaliyetlerini güçlendireceklerdir.

Katkıda bulunan şahıslar katılım payları oranında hak sahibi olacaklardır. Ayrıca çeşitli katmanlarda bulunan fertler, uygulanması aşamasında yararlanabilecekleri işlerde istihdam edileceklerdir. İşsizler, yaşlı ya da genç kadın erkek herkes dağlardan topladıkları ürün bedellerini alacaklardır. Toplanacak ürünler noktasında deneyim ve tecrübeleri olanlar sürekli aynı iş üzerinde çalışmaları ile kendilerini geliştirmeleri sağlanacak ve gerekirse eğitileceklerdir.

Dolaylı yollardan yararlanacak yâda etkilenecek şahıslara doyurucu bilgiler basın yayın vasıtaları aracılığı ile ulaştırılacaktır.

Başlangıçta yürütülecek temel faaliyetler 2010 yıl Eylül ayında tertiplenecek Çetmilliler gününe kadar bahsedilen ürünlerden temin edilerek bir hafta boyunca çalışmalar tanıtılacak, ürünler satışa arz edilecek ve elde edilecek gelirler gelecek aşamada altyapı için kullanılacaktır.

Ulaşılması gereken fiziki hedeflerden öncelikli olan ilk iş mekân teminidir. Uygulamaya uygun bir dükkân kiralanacaktır... Ekonomik anlamda güçlü katılımcılar iştirakçi ortak olarak projeye dâhil edilecektir.

Teknik donanım tespit edilerek tedarik edilme aşamasına geçilecektir. Ambalaj makinesi alımı, üretim tesisi yapımı gibi çalışmalara öncelik verilecektir.

Yöreden toplanacak üzümlerin sırasını elde edecek makine alımı, pekmez kaynatacak donanımların temini, ürün istihdam depoları yapımı vs....

Yapılacak çalışmalar sonucunda kazanılacak bilgi ve becerilerin sosyal tabakanın bütün katmanlarına benimsetebileceği ve kalkınma yolunda önemli bir aşama kaydedilmesine katkı sağlayacağı görülecektir.

Ayrıca ileriki aşamalarda elverişli araziler kiralanarak üzüm bağları oluşturulacak ve kaliteli sertifikalı organik üzümler yetiştirilerek kuru üzüm, pekmez, sirke gibi yan ürünleri üretilerek

pazarlanacaktır.

ORGANİK ÜZÜM YETİŞTİRİCİLİĞİ

Ekolojik üretimin özellikle yaygınlaştırılmasının sağlanması ve böylece üreticilerin gelirlerinin artırılması mümkündür.

Üzüm üreticilerinin ekolojik üretim sistemi içerisinde gerek yetiştiricilik ve gerekse işletmelerinin bilgi eksiklikleri giderilmeye çalışılacaktır. Teknik ve ekonomik katkıların yanı sıra insan ve çevre sağlığının korunması bilinci arttırılacaktır.” (2)

Çetmide yetişen üzüm çeşitleri: Alabarnak, isbitiren, ekşi gara, gara üzüm, şam üzümü, esebalı, mardavıl, finiş, Gök üzüm.

Bölgenin yapısına ve dokusuna hizmet edeceğini tahmin ettiğimiz arıcılık faaliyetlerine önem verilecek tamamen doğal organik bal elde etme çalışmalarına başlanacak polen, proplas, arı sütü gibi yan ürünler piyasaya sürülecektir.

ARICILIK

Arıcılık; arı kolonilerini ve bitkisel kaynakları birlikte kullanarak arı sütü, bal ve polen gibi çeşitli arı ürünlerinin üretimi ile oğul arı, ana arı gibi canlı materyal üretimi faaliyetlerine denir.

Organik arıcılık ise, arı ürünlerinin üretiminde, üretimden tüketime kadar tüm aşamalarında konvansiyonel besleme ve kimyasal ilaçlama yapmadan, doğal yapısı bozulmamış veya organik tarım alanlarında her aşaması kontrollü ve sertifikalı yapılan arıcılık faaliyetlerine denir.

Bal arıları, niteliği ne olursa olsun her türlü arazide yetişen çoğu bitkiden nektar ve polen toplayarak bunları en değerli ve yararlı ürünlere dönüştürür. Arıcılık yapılmadığında bu kaynaklar boşa gitmekte ve başka şekilde değerlendirme şansı da bulunmamaktadır.

>

Arıcılık, arazi varlığına bağlı bir iş kolu değildir. Bu nedenle herkes için bir istihdam ve gelir sağlama özelliği taşımaktadır.

Arıcılık; çevrenin, tarım ve orman ürünlerinin korunmasına, gelişmesine polinasyon ile katkısı bulunan önemli bir faaliyettir.

Arıların polinasyonla sağladığı fayda, bal üretiminden elde edilen faydadan 20 kat daha fazladır.

Bir koloni, yılda 2 milyon uçuş yaparak karşılığında 40 kg. kadar polen toplamaktadır.

Arıcılık ürünü olarak genelde, sadece bal bilinmektedir. Oysa Arılardan 6 çeşit ürün sağlanır. Bal, Polen, Arı sütü, Propolis, Arı zehiri, Balmumu... (2)

Kiralanan orman vasfını kaybetmiş devlet arazilerinde arıcılığın yanında ekonomik getirisi olan ağaçlar yetiştirilerek çevre ve bitkiler koruma altına alınacak, bu arazilerde keklik, sülün veya bildircin gibi canlıların üretimi aşamasına geçilerek tabii doku zenginleştirilecektir.

UYGULAMA AŞAMALARI:

Faaliyetler üç aşamalı bir plan dâhilinde yürüyecektir.

1 Ön hazırlık, projelendirme safhası...

2 Tanıtım ile birlikte halka açılarak katılım sağlanarak güçlü bir yapının tesisi.

3 Faaliyetlere başlamak için yasal prosedürlerin eksiksiz tamamlanması. Organik ürün sertifikalarının alımı aşamasına geçilmesi, kalite ve hizmetten taviz verilmemesi... Küçük ama emin adımlarla neticeye gidilmesi için ilk iki yıl projenin tatbiki, mal ve hizmet alımlarının oturması, tanıtım ve eğitim safhası... Bir nevi geçiş dönemi ve deneme aşaması... Üçüncü yıl eksiksiz tam teşekküllü faaliyetlerin başlaması ile birlikte sahasında uzman denetçilerin mutlak kontrolü altında çalışılması...

UYGULAMA YÖNTEM VE YÖNETİMİ:

Hazırlanacak proje için genel manada işleyiş aşamalarında çalışacak bir koordinatör atanacaktır.

Teknik destek noktasında Çetmi'den ehil kişiler çalışmalara öncülük edecektir.

Ürün temini ve hazırlanması aşamasında Çetmi'den insanlarımız katkıda bulunacaktır.

Zirai konularda yetkili danışmanlar bulunacaktır.

İlk aşamada üzüm yetiştiriciliği ve bağcılık konusunda görev almak isteyen bir şahıs uzmanlaşacak ve yeterli donanım ile onun kontrolünde faaliyetler icra edilecektir.

Pazarlama ve satış destek faaliyetleri, arıcılık ve

yan ürünler sorumluluğu alabilecek kişiler görev üstlenecektir.

Almanya', Fransa, Bursa, İzmir, Konya, Mersin, Antalya ve Alanya ve diğer şehirlerden temsilciler belirlenecektir.

Uygulama aşamaları ve tanıtım faaliyetlerinde internet ortamından yararlanmak için bir site kurulacaktır.

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞE AİT DEĞERLENDİRMELER:

Öngörülen yatırımlardan sonra kendi kendine işleyen bir döngü ile katılımcıların, yörede yaşayan insanların doğrudan ya da dolaylı katkıları ile herhangi bir destek olmadan hayatini devam ettirecektir.

Gerçekleştirilecek yatırımların kesintisiz devamı ve sürdürülebilmesi için teknik anlamda destek birimleri oluşturularak teknolojik yenilikler takip edilerek tatbik edilecektir. Ekonomik verimliliğe kaliteden taviz vermeden azami dikkat edilecek, mali konularda uzmanlardan gereken ölçüde alınacak önerilerle hareket edilecektir.

İdari konularda mesleğinin uzmanı şahsiyetlerin önerileri dikkate alınarak hareket edilecektir.

Sosyal meselelerde halkın refah ve mutluluğu ön planda olacak ve gereken bilgilendirme çalışmalarına ağırlık verilecektir.

(1) Doç. Dr. Ahmet Altındişli - Prof. Dr. Kamil Sındır

(2) Dr. YILMAZ BOZ

(3) Feyzullah KONAK & Turgay NAMDAR

Çetmi'de Fosiller

Çetmi'nin dağlarında dikkatli bir araştırma yapan hemen herkesin görebileceği fosiller bulunmaktadır. Bu fosiller, aslında bilimsel araştırmalar yapılarak insanlığa ve yöremize hizmet için ortaya çıkarılmayı bekleyen gerçek hazinelerdir. Biz bu sayımızda topraklarımızda bulunan fosillerden bir miktarının fotoğraflarını yayınlıyoruz. Karından ayaklılar, derisidikenliler ve mercanlar hakkındaki bilgileri Antalya müzesinde rastladığımız aynı fosillerle ilgili bilgilerden aktarıyoruz.

Kerim Bozdağ

Karından Ayaklılar

Denizlerde, tatlı sularda, karalarda ve acı suda yaşarlar. Birinci zeolojik zamanın başlarında (Günümüzden 570 milyon yıl önce) yaşamına başlayan ve

günümüzde de yaşamaya devam eden bu canlılar, yumuşacıklardan olup en geniş açılımını üçüncü zeolojik zamanda göstermiştir. Bazıları doğuşundan günümüze kadar hiç değişikliğe maruz kalmamış birçokları ise belli yerlerde yerleşip kalmışlardır. Denizsel olgaları genellikle sığ ve pek azı derin yerlerde yaşarlar.

Derisi dikenliler (Echinedermata)

Yerkürenin geçirmiş olduğu birinci zeolojik zamandan günümüze dek yaşamına devam eden d e n i z s e l canlılardır.

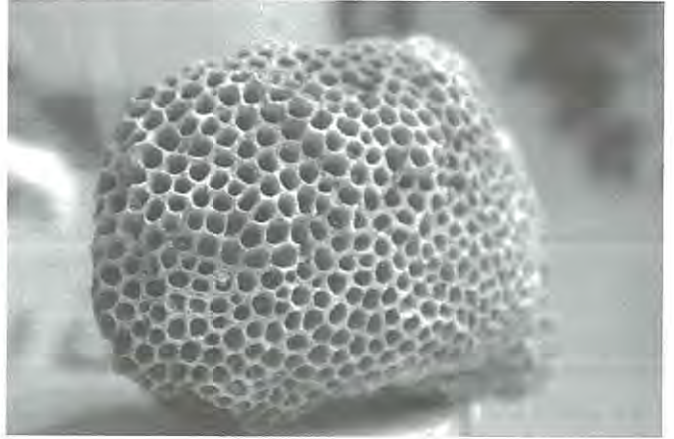
Ü z e r i n d e büyüklü küçüklü birçok dikenler bulunan bu canlıların bazıları sabit bazıları ise gezicidirler.

Mercanlar (Corals)

Çok hücreli canlılardan olup tek veya yığınak, sabit ve nadiren serbest olarak sıcak denizlerde yaşayan canlılardır.

Birinci zeolojik zamandan günümüze dek yaşamına devam eden ve kalıntılarıyla kara parçalarının gelişmesini sağlayan canlılardır. Örneğin Malvid ve Lakadin adaları (80) (90) Km. en ve boyda olup tamamen mercan kalıntılarından meydana gelmiştir. En eski mercanlar Sülinyen devrine ait olup zamanımızdan 435 milyon yıl öncesine aittir.

Fosil nedir ilk bulunan fosiller nelerdir?

Kaç tür fosil vardır?

Çetmi dağlarının bağrında günümüzden milyonlarca yıl önce yaşamış canlıların fosilleşmiş kalıntılarına rastlamak mümkün. Tarih öncesi çok eski çağlarda toprak altına gömülüp kalmış, değişik bir yapı ve görünüş alarak adeta "taşlaşmış" hayvan ve bitki kalıntıları "fosil" diye tanımlanır. Fosilleri bulunan ilk bitkiler 500. milyon yıl önceden kalmış yosunlar ve bakterilerdir. Bilimsel bir açıdan bakılacak olursa, fosiller milyonlarca yıl önce gömülüp kalmış gövdelerin kalıntıları değildir. Gerçekte üç tür fosil vardır. Bunlardan biri, herhangi bir organizmanın gerçek gövdesinin parçasıdır.

Diğer bir tür fosil vardır ki, bu da gövdenin kalıbı veya modeli niteliğindedir. Bir hayvanın, ya da bitkinin gerçek gövdesinin orada olmamasına rağmen, bu gövdenin kalıbı, modeli kalmıştır. Üçüncü tür fosil, hayvanın çamur ya da balçık tabakası üzerinde bıraktığı “iz” niteliğini taşır.

FOSİL NEDİR?

1. Canlının ölümünden sonra ilk aşamada, yumuşak dokuları deforme olmaya başlar, geriye yalnızca kemikler ve dişler gibi sert kısımlar kalır.

Kemiklerin deforme olmaması içinse, gömülmenin çok hızlı olması gerekir. 2. Aradan geçen uzun dönemler sonunda kemikler, çökeltinin alt

katmanlarına gömülür. Kemikler, yeraltı sularında bulunan minerallerle yer değiştirmeye başlar. Ve canlının cesedi fosilleşir. 3. Arazinin yavaş yavaş hareket etmesiyle, fosilin olduğu kaya katmanı yeryüzüne doğru çıkmaya başlar. 4. Yüzeye yaklaşan fosil, ya kendi kendine ortaya çıkar ya da paleontologların araştırmaları neticesinde bulunur.

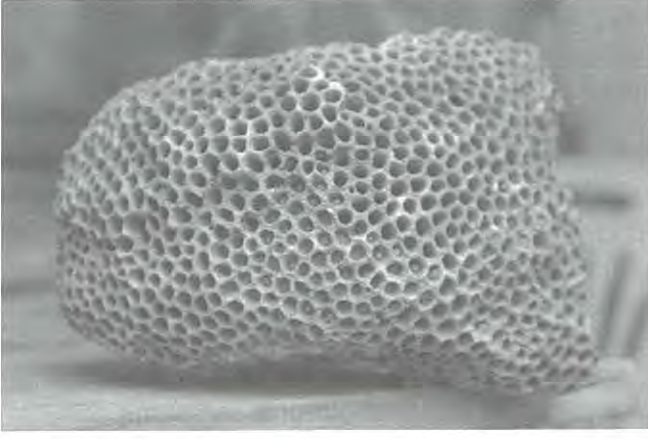
En genel anlamıyla fosil, uzun zaman önce yaşamış canlıların yapılarının, doğal koşullar altında korunarak günümüze kadar ulaşan izidir. Fosiller, kimi zaman organizmanın bir parçasının kimi zaman da canlının hayattayken bıraktığı izlerin (bunlara iz fosil denir) günümüze kadar gelmesidir. Ölen hayvan ve bitkilerin, çürümeye uğramadan korunarak, yer kabuğunun bir

parçası haline gelmesiyle fosil oluşur. Fosilleşmenin meydana gelebilmesi için, hayvanın veya bitkinin -üzerini çoğunlukla bir çamur katmanının örtmesiyle- ani ve hızlı bir şekilde gömülmesi gerekir. Bu gömülmeyi genellikle kimyasal bir süreç takip eder. Bu süreçte yaşanan mineral değişimleriyle de koruma sağlanmış olur.

Fosiller, canlılık tarihinin en önemli delilleridir. Dünyanın çeşitli bölgelerinde elde edilmiş yüz milyonlarca fosil bulunmaktadır. Fosillerin sağladığı temel bilgi, canlılığın tarihi ve yapısı hakkındadır. Milyonlarca fosil, canlılığın aniden, kompleks yapısıyla, eksiksiz olarak ortaya çıktığını ve milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramadığını göstermektedir. Bu da canlılığın yoktan var edildiğinin yani yaratıldığının önemli bir delilidir. 150 yılı aşkın süredir, dünyanın dört bir yanında yapılan kazılarda elde edilen fosil kayıtları, balıkların hep balık, böceklerin hep böcek, kuşların hep kuş, sürüngenlerin hep sürüngen olduğunu ispatlamıştır. Canlı türleri arasında bir geçiş olduğunu -yani balıkların sürüngenlere, sürüngenlerin kuşlara dönüştüğü gibi- gösteren tek bir tane bile fosil görülmemiştir. Kısaca, fosil kayıtları, evrim teorisinin temel iddiası olan, türlerin uzun süreçler içinde değişimlere uğrayarak birbirinden türediği iddiasını kesin olarak çürütmüştür.

Fosiller canlılık hakkında verdikleri bilginin yanı sıra, kıta tabakalarının hareketlerinin yeryüzü yüzeyini nasıl değiştirdiği, Dünya tarihinde yaşanan iklimsel değişikliklerin neler olduğu gibi yeryüzünün geçmişle ilgili de önemli bilgiler sunarlar.

Fosiller, antik Yunan döneminden beri araştırmacıların ilgisini çekmiş, ancak 17. yüzyıl ortalarından itibaren fosillerin incelenmesi bir bilim dalı olarak gelişmeye başlamıştır. Araştırmacı Robert Hooke'un eserlerini (Micrographia (Mikrografi), 1665; Discourse of Earthquakes (Deprem Konuşmaları), 1668), Niels Stensen'in (Nicolai Steno

ismiyle bilinir) çalışmaları takip etmiştir. Hooke ve Steno'nun fosiller üzerinde çalışma yaptıkları dönemlerde, düşünürlerin büyük bir kısmı fosillerin gerçekten yaşamış canlıların izleri olduğuna inanmıyorlar, doğanın bir şekilde canlıları taklit ettiğini iddia ediyorlardı. Fosillerin gerçek canlıların izi olup olmadığı yönündeki tartışmanın temelinde, fosillerin bulunduğu yerlerin dönemin jeolojik bilgileriyle açıklanamaması vardı. Fosiller genelde dağlık bölgelerde bulunuyor, ancak örneğin bir balığın nasıl olup da su seviyesinden bu kadar yüksek bir mekanda fosilleşmiş olabileceği teknik olarak açıklanamıyordu. Steno, tıpkı geçmişte Leonardo Da

Vinci'nin öne sürdüğü gibi, tarih boyunca su seviyesinde geri çekilmeler olduğunu iddia ediyordu. Hooke ise, dağların okyanus tabanlarındaki depremler ve iç ısınma nedeniyle oluştuğunu söylüyordu.

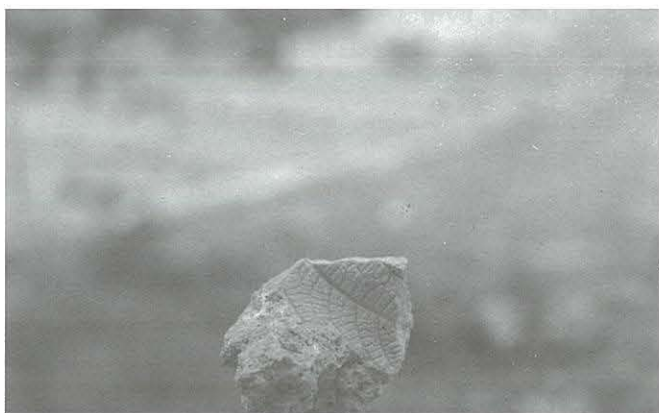
38-23 milyon yıl öncesine ait yengeç fosili

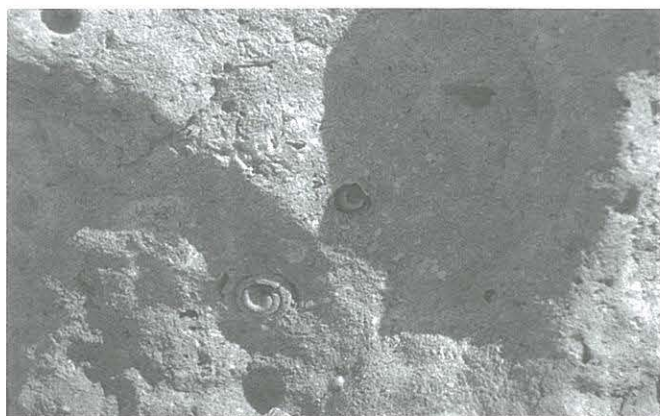
Hooke ve Steno'nun, fosillerin geçmişte yaşamış canlıların izleri olduğunu ortaya koyan açıklamalarının ardından, 18. ve 19. yüzyılda jeolojinin de gelişmesiyle, fosil toplama ve araştırma sistemli bir bilim dalına dönüşmeye başladı. Fosillerin sınıflandırılması ve yorumlanmasında, Steno'nun

belirlediği prensipler izlendi. Özellikle 18. yüzyıl itibarıyla madencilik gelişmesi ve demiryolları inşaatlarının artması, yer altının daha çok ve daha detaylı incelenmesine imkan tanıdı. Modern jeoloji, yeryüzü yüzeyinin "tabaka" adı verilen katmanlardan oluştuğunu, bu tabakaların, kıtaları ve okyanus tabanını taşıyarak Dünya üzerinde hareket ettiğini, tabakalar hareket ettikçe Dünya coğrafyasında değişiklikler olduğunu, dağların da büyük tabakaların hareketleri ve çarpışmaları sonucunda meydana geldiğini ortaya koydu. Dünya coğrafyasında uzun zaman dilimleri içinde meydana gelen değişimler, şimdi dağlık olan bazı bölgelerin bir zamanlar sularla kaplı olduğunu da gösteriyordu.

Ant Tektat Yeni Şubesini Açtı

22 Nisan 2010 günü Antalya Pastacılar Odası Başkanı Abdullah Sevimçok ve hemşerimiz Kerim Üre'nin iştiraki ile kurulan **ant tektat pastanesi** açıldı.

Kepez İlçesi Yeni Mahalle'de Ant Tektat rüzgârı esti. Şehitler Parkının karşısında hizmet veren yeni şubenin açılışına ilgi büyüktü. Ant Tektat pastanesi yeni mahalle 2430. sokakta 3. şubesini açtı. Açılışa Antalya Esnaf Sanatkar Odaları Birliği Başkan adayı ve Pastacılar Odası başkanı Abdullah Sevimçok ve kendisini destekleyen oda başkanları da katıldı. Eski Kepez Belediye Başkanı Erdal Öner açılışa kurdele kesti.

Açılışa Kepez Kaymakamı M. Ali Özyiğit ve çok sayıda davetli katıldı.

Pastane açılışında vatandaşlara ücretsiz pasta ve diğer unlu mamullerden ikram edildi. Açılışa çok sayıda vatandaş katılırken bilindik izdiham görüntüleri yaşandı.

Pastacılar Odası başkanı Sevimçok, yeni şubelerinde pastadan börek çeşitlerine ve dondurmaya kadar birçok ürünün vatandaşın hizmetine sunulduğunu belirtti. Yeni açılan şube ile Antalya'ya bir istihdam alanı daha kazandırmaktan kıvanç duyduklarını söyleyen

Sevimçok, "Dükkanındaki malzemelerin her birinin esnaf emeği ile oluşturularak kullanıma sunulduğunu" söyledi. Sevimçok Antalyalıların ilgisinden dolayı katılan herkese teşekkür etti.

Abdullah Sevimçok, Aynı zamanda Antalya Esnaf Odalar Birliği Başkanlığına seçildi.

Kendisi ile görüştüğümüz hemşerimiz Kerim Üre, yeni açtıkları pastanede halkımıza hizmet vermek için çalıştıklarını, mamullerin üretiminde kaliteden taviz vermediklerini belirterek, açılışa iştirak eden herkese teşekkür etti.

Sultan orbacı Konya Etliekmek

Antalya'da hemşerimiz Veysel Gökğün'ün ortağı olduğu Sultan orbacı Etliekmek salonu hizmete girdi. Kendisi ile görüştüğümüz hemşerimiz Veysel Gökğün, "28 yıldır Antalya'da pastacılık yaptım. 28 yılın sonunda çok sevdiğim arkadaşım şimdiki ortağım Ali Beyle sohbet ederken, pastacılıktan sıkıldığımı, başka bir sektörde iş yapacağımı söyledim. Bu söyleşi sonunda onunla restoran yapmaya karar verdik. Aksu Pınarlı Expo Center karşısında 600 kişilik, dış mekânı ve aile salonuyla, 40 kişilik vip odası ve üç adet mutfağı ve Konya Etliekmek firmıyla güzel bir mekânı sevgili ortağım Ali beyle kurduk." Diyerek;

"Açılışımızı yapan sayın milletvekillerine, il başkanım Hüseyin beye, bizi yalnız bırakmayan teşrif eden Sayın Belediye Başkanımız Osman Arı beye, tüm gelen hemşerilerimize, Bursa'dan gelen amcaoğullarına, köyden gelen Abdullah ve Adnan'a, Exsoyak sahipleri Ahmet, Ramazan, Hakan ve eşlerine, Ordu Tarım'dan

Sayın Mehmet beye ilgi ve desteklerinden dolayı teşekkürlerimizi sunarız." Dedi.

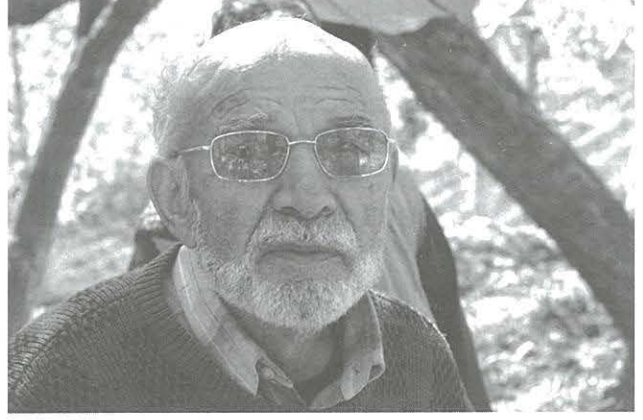

Abdurrahman Karadeniz

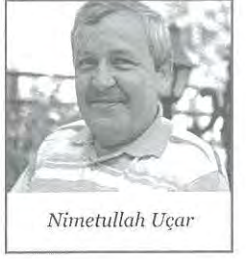
Ömer Darcan ve Eşi Hacıhasan Kızı Ayşe Darcan

Kerim Darcan

ÇETMİDE

Nîmetullah Uçar

Akraba hatırı güdülmez olmuş
Kalplere kin, haset, düşmanlık dolmuş
Menfaat, bencillik gidilen yolmuş
Çekememezlikler bolmuş Çetmi'de

Çıkar önde gelir yoktur paylaşım
Kimseler demiyor var arkadaşım
Onlara da fayda olsun uğraşım
Beyine menfaat dolmuş Çetmi'de

Kardeş kardeşiyle kavga ediyor
Birazcık yer için dostluk bitiyor
İnsanlar maddeye değer veriyor
Artık güller bile solmuş Çetmi'de

İnsanlar köyüne sevda çekiyor
Dostu akrabayı özledim diyor
Sonra gönül kırıp sitem ediyor
Sinsilik mübah bir yolmuş Çetmi'de

Komşunun malına tecavüzler var
Çoğu başkasına veriyor zarar
Her işte kendine menfaat arar
Değer verilen şey kolmuş Çetmi'de

Ben böyle sevdayı istemiyorum
Zaten buna sevda diyemiyorum
Neden böyle oldu bilemiyorum
İnsanlar çok farklı olmuş Çetmi'de

Sevgiler sahtedir saygılar yalan
Kalmamış kalplerde hoşgörü falan
Kişiler vermeden olmuşlar alan
İnsanlık oynanan rolmuş Çetmi'de

Nîmetullah UÇAR
Antalya / 25.09.2009

SUDÖKÜLEN

Ay boğazı denen şirin yöremiz
Su dökülen ile güzellik saçmış
Özel idareyle belediyemiz
Kaynak aktararak turizme açmış

Resimlerden gördüm yeni şeklini
Şehir içindeki parka benzemiş
Belediye yapmış projesini
Şağını solunu tam düzenlemiş

Dere kenarına duvar yaparak
Gezinti amaçlı yer kazanılmış
Arkaya da taşlar sıralayarak
Toprak kaymasına önlem alınmış

Kenara ağaçtan korkuluk konmuş
Geniş yer açılmış gezinti için
Duvar hem barbüki hem çeşme olmuş
Denmiş ki insanlar pikniğe gelsin

Şelale yanında iki odalı
Hizmet vermek için vardır binası
Merdiven iniyor çok basamaklı
Dileyen sağlıyor suyla teması

Bögedin üstünde asma köprü var
Karşıya geçilir ağaç üstünden
Bu yakaya benzer karşı kıyılar
Kaplama, korkuluk, duvar yönünden

Biraz yukarıda hazırlanıp yer
Kamelya yapılmış oturulacak
Dışardan gelenler bu şekli sever
Çevreye bakarak huzur bulacak

Derenin içine kurularak set
Suyun seviyesi yükseltmiştir
Güzel olsun diye bu iyi niyet
Doğal güzelliğe zarar vermiştir

Şelalenin boyu kısaltılmadan
Yükseklik öylece korunmalıydı
Arkaya geçişi kapatılmadan
Öyle düzenleme yapılmalıydı

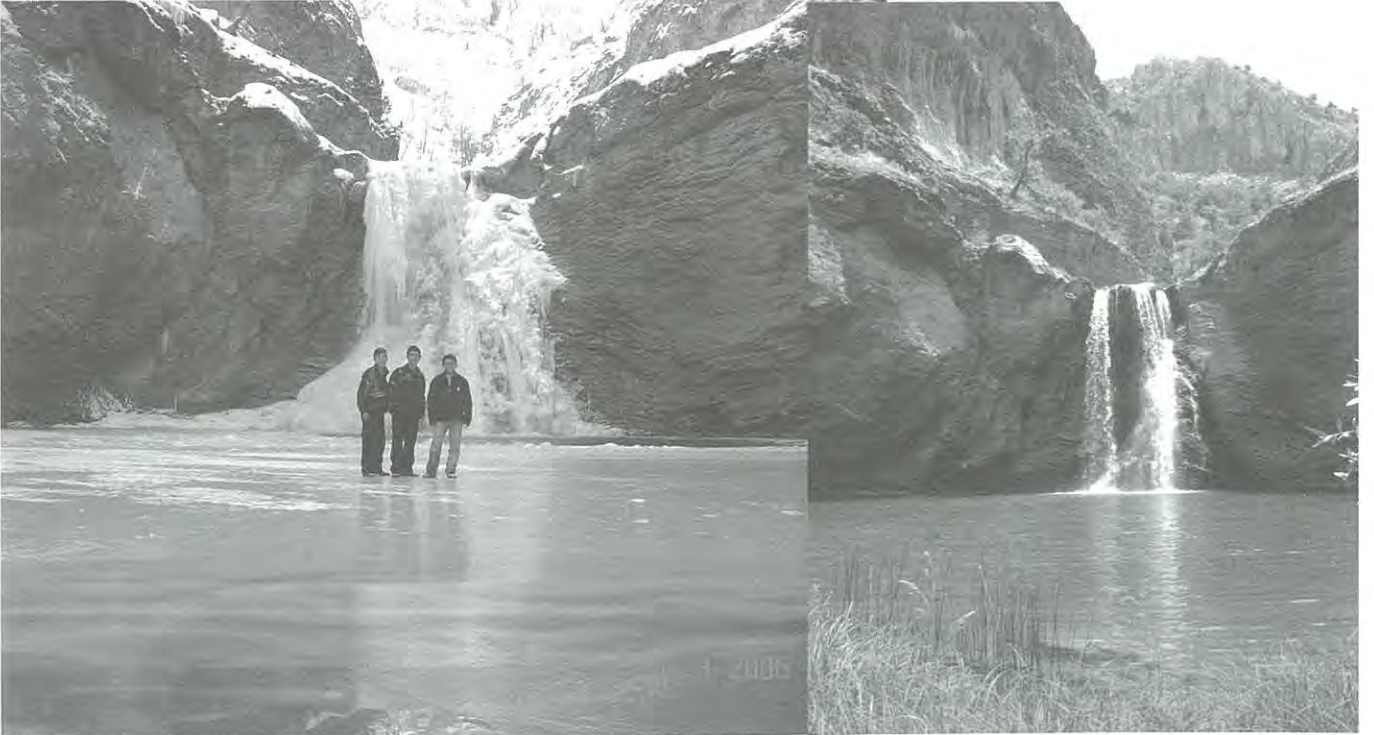
Eskiden şelale eğrik gibiydi
Suyun arkasına geçer bakardık
Benim için ora seyir yeriydi
Güneş ışığında renkler sayardık

Karşı taraf fazla yükseltilmeyip
Su seviyesinde tutulmalıydı
Şelale boyuna zarar vermeyip
Doğal şekli ile korunmalıydı

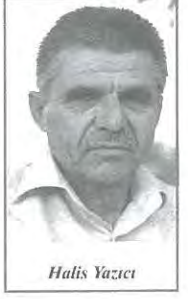
Doğallık kaybolmuş gizem bozulmuş
Sunilik hâkimdir su dökülende
Taş duvar betonla normal park olmuş
İşte bu duygular uyandı bende

Park gibi görürsek çok güzel bir yer
Duvarlar, kaplama, köprü, korkuluk
Göz bu şekli sever dününü özler
Bu yüzden gönlümüz birazcık buruk

Niğmetullah UÇAR / Antalya
19.06.2009

Yol Göründü

Halis Yazıcı

Altmışaltı oldu yaşıım
Yol göründü gideceğiz
Sende bende can yoldaşıım
Yol göründü gideceğiz

Aşk ile yanar divane
Yaratan verir bahane
Yurdumuz olur virane
Yol göründü gideceğiz

Senin ile yuva kurduk
Acı tatlı günler gördük
Baba evinden kovulduk
Yol göründü gideceğiz

Karalar giyip bağlama
Birazda gül hep ağlama
Ayrılık ölüm yan yana
Yol göründü gideceğiz

Söyleyecek çoktur sözüm
Ölüme yoktur çözüm
Bir gün ağlar oğlum kızım
Yol göründü gideceğiz

Ali bilir* baş belası
Yaktı geçti kör olası
İkimizin bir yarası
Yol göründü gideceğiz

Bülbüller öten bağları
Çayır çimen yaylaları
Terk eyleyip bu diyarı
Yol göründü gideceğiz

Ekin eken orakla biçer
Herkes kendi yolun seçer
Hayat böyle gelir geçer
Yol göründü gideceğiz

Senin kader benim kader
İkisi bir yoldan gider
Oğul gitti bizden evvel
Yol göründü gideceğiz

Söylerim sözüm kar etmez
Azrail gelir boş gitmez
İltimas yok torpil sökmez
Yol göründü gideceğiz

Âşıklar içinden yanar
Bir dem güler bir dem ağlar
Geçti zaman yakın zeval
Yol göründü gideceğiz

Sızı dinmez yüreklerde
Kalbimiz yapıyor sekte
Göç zamanı yükler denkte
Yol göründü gideceğiz

Hep ağladık zari zari
Aradık mı sadık yâri
Dostu bulabilsek bari
Yol göründü gideceğiz

İlahi tecelli olur
Yaratanın emri budur
Sekte yapan kalpler durur
Yol göründü gideceğiz

Saçlar ağardı döküldü
Kollar kırık bel büküldü
Damarlardan kan çekildi
Yol göründü gideceğiz

İlkbahar yaz sonbahar kış
Yaklaşıyor karış karış
Geri doğru yoktur dönüş
Yol göründü gideceğiz

Mevla var eyledi yoktan
Atam dedem gitti çoktan
Gemi yükün aldı kaptan
Yol göründü gideceğiz

Yedin içtin kana kana
El açtın mı garibana
Yüzün var mı yaratana
Yol göründü gideceğiz

Bakmazlar gözün yaşına
Yazarlar mezar taşına
Hüvelbaki en başına
Yol göründü gideceğiz

Dedik yazdık halimizden
Kaynağı aşk selimizden
Mevla tuta elimizden
Yol göründü gideceğiz

Koştur bire canım koştur
Verdiğin emekler boştur
Beş vakti kılmak hoştur
Yol göründü gideceğiz

Hatıralar bestelerim
Yazar yazar destelerim
Mevla'dan iman isterim
Yol göründü gideceğiz

Terk eyleme bazı bazı
Şahadette verdin sözü
İhmal etme kıl namazı
Yol göründü gideceğiz

Yanar âşıkların bağı
Bir badecik verin bari
Çek kervancı hakka doğru
Yol göründü gideceğiz

Döner bu feleğin çarkı
Küçük büyük yoktur farkı
Dostlar helal edin hakkı
Yol göründü gideceğiz

Gönüllerde kara sevda
Semalarda hoş bir seda
Eyvallah dostlar elveda
Yol göründü gideceğiz

Okuyanlar deli sanır
Zaten bizde akıl mı var
Hoşça kalın aziz dostlar
Yol göründü gideceğiz

Balık takıldı ortaya
Sırlar döküldü ortaya
Sırtımız gelir tahtaya
Yol göründü gideceğiz

Gönüller pek nazlı olur
Bazı sırlar gizli olur
Âşık açık sözlü olur
Yol göründü gideceğiz

Söyler durur Yazıcıoğlu
Yaradan Mevla'nın kulu
Bir gün musallaya doğru
Yol göründü gideceğiz
Kınamayın bu Halis'i
Bir gün yok olur nefesi
Sırdaşım Çetmi'nin Sesi
Yol göründü gideceğiz

*Oğlumuzun katili.

Kerim Hoca'nın yeri

Kerim Bozdağ

Bu sene yaz dönemi için köye gittiğimizde Hamza Ayvat Çamıryalanı mevkiinde nohut yolarken yanımıza geldi. Hoş beşten sonra gölümdürüm'e kerim Hoca'nın yanına gittiğini gidersek bizide götürebileceğini söyledi. Kerim Hoca ve yerini öyle bir anlattı ki gitmemek olmaz. Hemen gittik tabi.

Kerim Hoca kardeşleri ile birlikte öyle güzel bir bahçe yapmış ki... Her karış toprağı nakış nakış işlenmiş adeta. Elma armut ağaçları, kiraz vişne fidanları yanında ekilen havar bir başka güzel olmuş. Fasulyeler, patatesler envai çeşit sebzeler göz alıcı güzellikleri ile birlikte adeta sizi içine çeker. İşte o güzelim bahçenin içerisinde yaşlı bir kadın bakla deşirmektedir. Yaşlı ama dinç Anadolu kadını tatlı dili nurani bakışları ile size ikram edeceği şeyleri toplamanın telaşesi içindedir.

Kerim Hoca' adından da anlaşılacağı gibi gerçekte hoca... Ama o öğrencilerinin hocası... Din dersi öğretmeni... Emekliliğine şunun şurasında az bir zaman kalmıştır. Bursa'da ikamet etmektedir. Eşi ve çocukları ile mümkün olacak en iyi şeyi yapmışlar bozkırın ortasını yemyeşil bir vahaya çevirmeyi başarmışlardır. Yaptıkları bahçenin içerisinde muhteşem bir yüzme havuzu, top sahası yanında dinlenilecek köşkler, su içecek çeşmeler de mevcuttur.

Ağaç dallarında kızarmış vişneler o kadar olgunlaşmışlar ki, bir tanesini yeseniz tadı damağınızda kalır unutamazsınız. İşte o güzelim vişneler dağda bayırda yolda belde kalmış kuşlar afiyetle yiyorlar. Kerim hoca kurdun kuşunda hakkı vardır diyor. Zaten toplama gereğini de duymamışlar. Gelen geçen oralardan onların izni ile nasipleniyor.

Geçmişleri için okunacak bir Fatiha onlar için rahmet bereket demek. Bu yüzden olacak bahçenin hemen altına yolun kıyısına tahtalardan bir mescit inşa etmişler. Mescit dedikse öyle sıradan bir mescit değil burası. Alt tarafında çeşmesi, üst katında mescidin yanı başında kütüphanesi ve balkonu olan bir mescit. Kütüphane içindeki seçme kitaplarla Size

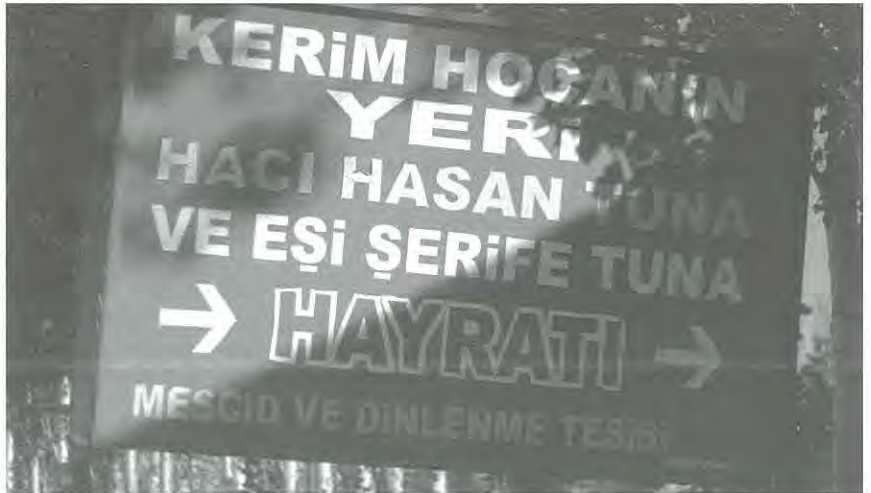
hizmet etmeye hazır. O dağın başında, o bahçenin yanında hatta içinde ilme irfana değer veren bir insanın daha doğrusu böylesine saygıdeğer bir ailenin bulunuşu karşısında hayret edersiniz... Duygularınız alır götürür sizi bir yerlere. İşte bizim insanımız, işte bizim medeniyetimiz dersiniz. Geçmişinizle gurur duyar geleceğinize güvenle bakabilirsiniz. Böylesi insanların var olduğu mekânlarda her dem tarifi imkânsız güzelliklerle donanmış baharı yaşar, hayata dair yaşanması güzellikleri tatma zevkine erersiniz.

KERİM Hoca'nın yerine dair söylenecek çok söz var fakat hiçbir kelime orada yeşeren hayatı tarife yetmez. O hayatın içinde var olmak ve yaşamak gerek. Dağlar gerçek rengine buralarda kavuşmuş ve hayat bu güzelim bahçede bir başka anlam kazanmış.

Anamur'dan bu dağlara kadar gelerek buraları canlandıran Kerim Hoca'ya, vefakâr eşi, kardeşleri ve çocuklarına bilhassa annesine varlığını bereketle yolunuz rahmetle taçlansın diyoruz.

Kerim Hoca'nın ileriye dönük projeleri anlattıklarımızın çok çok ötesinde ve tek kelimeyle muhteşem...

Onlarla birlikte kurulacak bir hayatın yarınına dair ipuçlarına şahit olduğumuz Kerim Hoca'nın yeri bu bölgeye daha da güzellikler katarak yeşermeye devam edecek ve hayaller hakikate dönüşecektir. Bunu gözledik ve bunu gördük...

Omar Ağa

Çetmi'de Ömerler vardır ama köyümüzde bu isimle anılanlara Ömer denmez Omar denir. Ali denmez Ali denir. İsa denmez Ese denir. Abi denmez ağa denir, ama ağa doğu ve güneydoğudaki bildiğimiz ağalardan değil büyük kardeş anlamında söylenir. Ağacığım, dayıcığım gibi kelimelerle daha yürekten söylenir.

Çetmi'nin yayla sınırları vardır ve her birisi bir isimle anılır. Çakıllı, Kesik çal, Köpek boğazı, Alan yurt, Yağrın gölü, Ak eğrik, Musa gölü, Ahmadıl, Göğelen çalı, Yelli bel, Dikmen, Ekiz oluk gibi... Dağ sıralarında bulunan kayaların gölgelik olabilecek yerlerine Eğrik denir. Buralarda bazı Çetmililerin tarlaları vardır.

Bu tarlalardan birinin sahibi de rahmetli Şekir Omar ağaymış. Ekin biçme zamanı Ak eğrik'e gitmiş. Rahmetlinin sığındı mevkiinde bol bahçesi ve bağı olduğu için elması üzümünde çok olurdu. Yaylaya harmana bol bol, torba torba elmaları getirirler, gelen geçen onun alma (Elma) sını yemek için selam verir ikram edilen elmaları afiyetle yermiş. Tabi Çetminin nimeti boldur. Halkımız çalışkan. Taşın kayanın arasına yamaçlara nerede toprak bulursa oraya bağ bahçe yapmış. Taş duvarlar örmüş bu duvarların arkasına çakıl döküp toprak atarak millemiş. Asma, elma, ceviz, erik gibi çeşitli meyveler dikmiş... Köyümüz çevrenin en varlıklı köylerinden biri haline gelmiş...

Ömer ağanın tarlalarının yakınlarında deve güden

Yörük kadınları onun işlerinde bizde çalışalım diye müracaat etmişler. Oda olur demiş. Kadınlar çalışmaya başlamışlar. Elma bol. Eteklerine önce elma doldurmuşlar. Hem ekin biçiyor hem elma yiyorlar. Bir müddet sonra yorulduk deyip ardıç ağaçlarının gölgesine oturuyorlar. Kalkmak bilmiyorlar bir türlü. Omar ağa bekliyor ki kalkıp çalışsınlar. Ama kalkan yok. Seslenir haydi kalkın çalışın ne yatırsınız? Omar ağa gün akşam olsun hava serinlesin biz ekini biçeriz. Habire sen de dinlen tasalanma derler elma yerlermiş. Vakit ikindin olunca, Omar ağa akşam oldu, haydi sana kolay gelsin deyip evlerine çekip gitmişler. Omar ağa çıldırmış delirmiş, çok fena bozulmuş. Anlamış ki bunlar çalışmaya değil elma yemeye geliyorlar. Elma torbalarını saklamış. Ertesi gün gelen kadınlar bakmışlar elma melma yok ekin biçme işinden vazgeçmişler.

Veysel Boz

Hatırda kalanlar

Anlatan: Mahmut Semerci

Eski Hüseyin

Rahmetli Mustafa Eski ile Mahmut Semerci bir gün Kecimen köyüne gidiyorlar. Daha köye varmadan çeşmenin başında bir kadına rastlarlar. O kadın bunları görür görmez hoş geldiniz siz Çetmili misiniz? Der. Evet Çetmiliyiz.

Kadın Mustafa Eskiye, Sen eski Osman'ın oğlu Mustafa'mı sın? Diye sorar. Onlar kadının özellikle Mustafa Eski'yi ismi ile birlikte önceden biliyormuşçasına tanımasının şaşkınlığını atlatamazlar.

Kadına sen kimsin bizi nasıl ve nereden tanıdın diye sorarlar.

Meğer kadın Eski Hacı Osman'ın babası rahmetli Hüseyin Eski ile seferberlik kıtlık yıllarında evlenmiş. Daha sonra çoluk çocukları olmayınca veya bilemeyeceğimiz sebeplerden dolayı boşanmış ve köyüne geri dönmüş. Yalnız madem boşandı niye yıllar sonra Hüseyin Eski'nin adını anıyor.

Kadın onlara evlatları gözüyle bakıp ilgisinin nedenini;

O yıllar yokluk kıtlık yıllarıydı. Ben onunla evlendim ve aç açıkta kalmaktan kurtuldum. Allah ondan razı olsun" diyerek izah ediyor...

Eski Hüseyin hali vakti malı mülkü yerinde bir Çetmili. Rahmetlinin eşi vefat etmiş ve daha sonra kendisi günlerden bir gün aniden hastalanmış. Namaz niyazla arası pekiyi olmayan Hüseyin ağa yatağını hazırlatır ve yatar. Eşi dostu seveni sevmeyeni akrabayı taallukatın tamamı gelir. Ziyaretine gelen herkese ben sabaha karşı öleceğim der ve helallik diler. Gelemeyenlere haklarını helal etsinler diye haber gönderir. Onun bu davranışı şaka gibi karşılanır ve kimse buna inanmaz. Başına toplanan yakınları "haydi bir türkü söyle de dinleyelim" derler. O yanık ve içli sesiyle bir türkü okur.

**"Bülbüller ötüşür yaz gelsin deyi
Şahinler çırpınır güz gelsin deyi
Benim sevdiceğim haber göndermiş
Bekletmesin beni tez gelsin deyi."**

...

Türküsünü bitirdikten sonra herkes hüzünlenmiştir. O kalkar hasta yatağından bir güzel abdest alır ve kendisini ziyarete gelenlere muhteşem bir Kur'an ziyafeti çeker. Sonra... Evet, sonra başı uykuya dalarmışçasına yana düşüverir. Herkes şaşkınlık içerisinde. Hüseyin ağa, dayı, emmi... Ne oldu kalk malk. Ses yok, nefes yok... Ruhunu o anda teslim etmiş ve yarenlerine böylece veda edip gitmiştir...

Çilek Hasan ile Dede Osman

Günlerden bir gün Çilek Hasan cemse arabası ile kahveci Abdurrahman'ın kahvesinin önüne gelir. Araba dışarıda çalışırken kahveye yönelir. Kapıdan başını şöyle bir uzatıp içeri bakar. İçerde Dede Osman rahmetli ile Topal Hüseyin rahmetli oturmaktadır. Selam verir ve geri döner. O tam dönecekken Dede Osman, Hayır mı neye baktın der.

Çilek Hasan, adam arıyorum der.

Dede Osman, biz adam değimliyiz ki diyerek serzenişte bulunur.

Adamsan kalk o zaman öyleyse. Dede Osman yerinden kalkar. Arabaya binerler. Çilek Hasan'ın ağzını bıçak açmaz. Yola koyulurlar. Git babam git. Alataya varırlar. Alata'da Çilek Hasan arabanın arkasını bir eve dayar ve dede Osman'a buyur bakalım der. Meğer a r a b a y a s a m a n yükletecekmiş. Dede Osman rahmetli ya bu iş bana göre değil meğil diyecek ama ne çare ki bir laf etmiştir. Lafının külfetine katlanarak bir araba samanı çaresiz yüklemek zorunda kalır...

İhale İlanı

Vakfımıza ait vasıfları yazılı gayrimenkuller açık arttırma ihale usulü ile satılacaktır.

İLİ	İLÇESİ	MAHALLE	ADA	PAFTA	PARSEL	VASFI	M2	RAYİÇ BEDEL
Konya	Meram	Kürkçü Rampalı çarşı Kat:2 No:186	273	18	71	Dükkan		30,000 TL
Konya	Taşkent	Çetmi- Yeni Mahalle	116029A13A3C21			Dükkan	25	15,000 TL
Konya	Taşkent	Çetmi- Yeni Mahalle	116029A13A3C21			Daire	110	45,000 TL
Konya	Taşkent	Çetmi- Yeni Mahalle	116029A13A3C21			Daire	60	25,000 TL
Konya	Taşkent	Çetmi- Yeni Mahalle	116029A13A3C21			Daire	60	25,000 TL

Bu gayrimenkullerin satışından elde edilecek gelirlerle vakfımız için daha verimli dükkân veya bürolar alınacaktır.

İhale Tarihi : 10 Eylül 2010 Cuma günü
Yeri : Belediye Toplantı salonu.
Saati : 13.30

Not: Konu ile ilgili bilgi almak isteyenler vakıf başkanlığına müracaat edeceklerdir.
Tel: 0332 351 26 67 Gsm: 0536 252 27 09

Not: 2010 YILI ÇETMİ'LİLER GÜNÜ RAMAZAN BAYRAMININ ÜÇÜNCÜ GÜNÜ 11 EYLÜL CUMARTESİ YAPILACAKTIR.

Ali Aydoğdu

- Uzun Ali -

Onbeşinci Çetmililer günü arifesinde yeni açılan Çetmi çay evinde hemşerilerimizle oturup sohbet ediyorduk. İçeriye Uzun Ali dayı girdi. Onunla da hoşbeşten sonra sohbet etmeye başladık. Etrafımızdaki gençler Uzun Ali'yi tanıyamamışlar ve kim olduğunu sormuşlardı. O kendisini tanıttı ama içinde bulunduğumuz topluluktan onun simasına aşına belirtileri gösterecek bir tepki yine gelmemişti. Bu hal benim çok çok garibime gitti. Kendi kendime hüznlendim. Ali dayı gibi birisi nasıl tanınmazdı?

O Emin Hoca sülalesinden Emin Hoca Hüseyin rahmetlinin oğlu ve aynı sülaleden Helim dayının kızı Şerife hanımla evli. 1970'li yıllarda Çetmi Belediyesinde bir süre şoförlük yapmış bütün Çetmi halkına kimliği, kişiliği şahsiyeti ve babacan tavırlarıyla herkesin gönlünde taht kurmasını bilmiş bir insandı. Konuşmaları ve her hareketi ister istemez kendisine saygı ve sevgi beslemenizi sağlayacak derecede samimi ve içtendi. O yıllarda köyümüzde araba yok denecek kadar azdı. Birisinin Taşkent ya da Hadimde bir işi

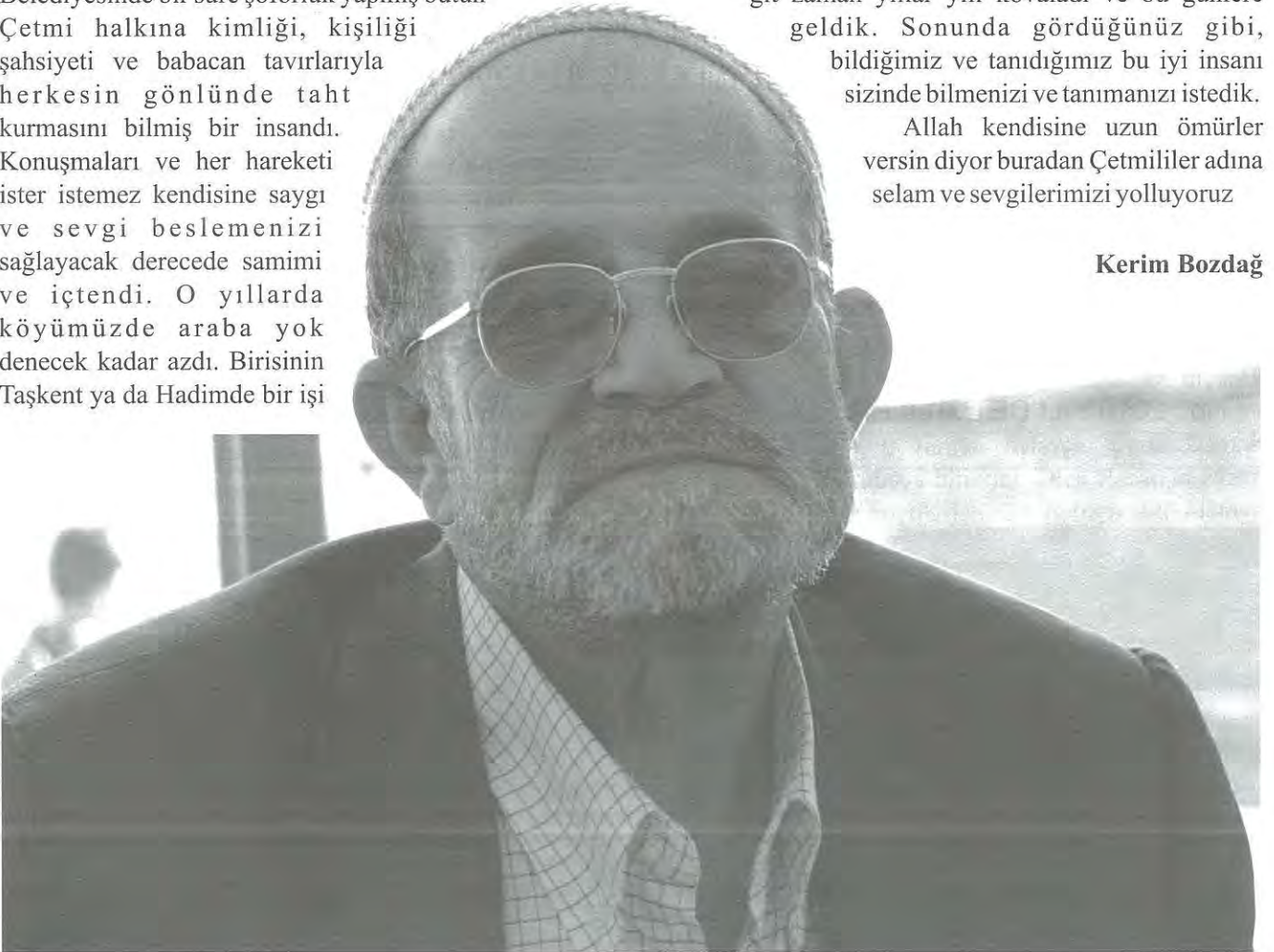
mi var, birşeyi gelecek veya gidecek, Ali dayı bu işlerin üstesinden maharetle gelmesini bilen insan. Yolda belde mi kaldın o Hızır gibi yetişirdi.

Bu laflarımız bazılarına abartılı gelebilir. O yıllarda bizler ortaokul çağında küçücük çocuklardık. Bugün isminden bahsettiğimiz Ali dayı en azından ben ve biz gibi çocukların gözünde öyleydi. Sesi dolgun ve doyurucu, boyu postu yerli yerinde, (bu yüzden Uzun Ali diye anılır) lafı sözü dinlenir, küçükle küçük, büyükle büyük olmasını bilir bir insandı. Eminim hala öyle ve öyledir...

Sonra gurbet onu köyümüzden koparıp aldı götürdü yabancı yâd ellere. Fransa'ya giti. Orada çalışmaya başladı. Emekli oldu ve hac görevini ifa etti. Gel zaman git zaman yıllar yılı kovaladı ve bu günlere geldik. Sonunda gördüğünüz gibi, bildiğimiz ve tanıdığımız bu iyi insanı sizinde bilmenizi ve tanımanızı istedik.

Allah kendisine uzun ömürler versin diyor buradan Çetmililer adına selam ve sevgilerimizi yolluyoruz

Kerim Bozdağ

Muhtar Zeki GÜÇLÜ

Kendisini bütün Çetmililer yakından tanır. Zeki Güçlü'yü yakından bilenler bilir, o gündemi çok iyi takip eder. Tarihi, milli manevi değerler ile ilgili yayınları takip eder okumayı sever. Bu yüzden hemen hemen her türlü meselede olan biten şeyler hakkında doğru dürüst söyleyecek sözleri vardır. Hele hülasa lafı dinlenir, düşünceleri takip edilir bir şahsiyettir.

Köyümüz dağlarında gerek obalardan gerekse eski zamanlardan kalmış ve neredeyse yok olmaya yüz tutmuş mezarlıklar vardır. Kimi zaman siz dağların kimi yerlerinde üzerinde gezdiğiniz toprakların altında mezar olduğunun farkına varamazsınız. Mezar gediği denen yer bunlardan bir tanesidir. Zeki'nin yapmayı düşündüğü işlerden birisi bu mezarlıkları yeri belli olacak şekilde çevirtip ihya etmektir. Bu iş için gerekli yerlerle temasa geçip kimi yerlerden söz almıştır. Katkısı olacakların ona müracaat etmesi gerekmektedir.

Muhtarımızın düşünceleri elbette sadece bu değildir. Köyde yapılması gereken o kadar çok iş ve hizmet alanları var ki, biz hangi birini sayalım bilemiyoruz. Başta camimizin ihtiyaçları,

Kuran kursu hizmetleri, görünür görünmez ihtiyaçlar, bilinir bilinmez derter bir anlamda onun çözmeyi düşündüğü önemli problemler.

Mektebin önünde bulunan çay ocağında Zeki ile sohbet ediyoruz. Yanımızda İlköğretim Okulu müdürümüz Nurullah Bey de var. İkide genç. Sohbetimizin konusu her zamanki gibi Çetmi. Olanlar, olması gerekenler yapılanlar yapılması gerekenlerle alakalı. Bu gençler Zeki'nin Ali ile Fatih isimli evlatları imiş. Onlarla sohbetten, hadiselerle vakıf hallerinden büyük memnuniyet duyduk.

Zeki güçlü, köyümüzün eski demircilerinden Kavgalı Ali'nin oğlu. 1960 Yılında Çetmi'de doğdu. Baba mesleği Demircilikten Profil Doğramacılık Sanatına geçti. Profil doğramacılık sanatını Antalyada'ki amcası Haydar Ustanın yanında senelerce çalışarak öğrendi. 15 Yıldır Çetmi de profil demir doğrama işiyle meşgul. Oğlu Ali ve Fatih'e sanatını öğrettikten sonra kendisi fidancılıkla iştiğal etmeye başladı.

2009 Yılında Çetmi Cömeşpınar Mahallesi Muhtarlığına seçildi.

Çetmi'den ve Çetmi'lilerden Haberler

DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Mehmet YILDIRIM (Kör Mehmet) Çetmi'de
Mehmet KARADENİZ (Çetmi'de)
Osman AVCI (Avcı Osman)
Hasan BAYRAM (Hoca Hasan)

Fatma Bayram (Recep Mehmed'in eşi) Antalya'da
Eşşe Bozdemir (Dede Eşşe) Antalya'da
Meryem Akbınar (Mecek Eşi) Antalya'da
Ayşe Aslan (sarı kız)

Hasta olan hemşerilerimize acil şifalar, vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret, evlenen gençlerimize ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

Afşar Barajı proje çalışmaları hızlandı

Konya Devlet Su İşleri tarafından yaptırılan **Konya** ovasının susuzluğuna çare olacak KOP Konya Ovası Sulama Projesi çerçevesinde Bağbaşı (Sulama+Derivasyon) Barajı ve Mavi Tünel çalışmalarında epey yol katedildi.

Bağbaşı barajında günde yaklaşık 8 bin metreküp beton kaplama ve kaya dolgu işlemleri yapılıyor. Tünel ve barajda yaklaşık 400 personel çalışmaktadır. 2011 yılında tünel ve Bağbaşı Barajı bitip, 2012 yılının ortalarında su tutma işlemlerine başlanacak.

Www.mavitunel.com web sitesindeki yer alan Konya Devlet Su İşleri 4'ncü Bölge Müdürlüğü Barajlardan Sorumlu Bölge Müdür Yardımcısı

Muammer Soğancı'nın açıklamasına göre, baraj ve tünel inşaatının çalışmaların 24 saat aralıksız sürdüğünü ve inşaatların 2012 yılı sonuna yetiştirileceğini belirtiyor. **Mavi Tünel'in 7 bin 290 metresi tamamlandı 9 bin 744 metre sonra ışıkla buluşulacak.**

KOP toplam 12 projeden oluşan bir projedir. KOP' un en önemli ayağı Bağbaşı Barajı ve Mavi Tünel Projesidir. Bağbaşı Barajı, Hadim İlçesi'ne bağlı Bağbaşı Köyü yakınlarına yapılmaktadır. Baraj, Akdeniz'e akan Göksü Nehri'nin bir kolu olan Eğiste Deresine inşa ediliyor. İlk etapta Bağbaşı sayesinde yıllık 180 milyon metreküp su Bağbaşı Barajı ve Mavi Boğaz arasına yapılan, 4.2 metre

çapındaki 17 kilometre uzunluğundaki Mavi Tünel aracılığıyla, Bozkır'ın Karacahisar Köyü yakınlarından Apa Barajına kadar uzanan Çarşamba Çayı'nın Suçatı mevkinde birleştirilerek kent merkezine yaklaşık 20 kilometre uzaklıktaki Apa Barajı'na taşıyacak.

İkinci etap olarak da, Göksu kolu üzerinde bulunan Bozkır Barajı ile diğer kol olan Ilıcınar deresi üzerinde yapılacak Avşar Barajında depolanacak su, Avşar Barajından bir derivasyon kanalı ile Bozkır Barajından da dere yatağıyla Bağbaşı Barajı'nda toplanacak. Ardından ilk etapta olduğu gibi Apa Barajı'na taşınacak. Böylelikle 414 milyon metreküp su taşınmış olacak. Bu suyun 100 milyon metreküpü içme ve kullanma suyu olarak, diğer kısmı da tarımsal sulamada kullanılacak.

Afşar Barajı ihalesinin bu yıl Ekim ayında yapılacağı 2011'de de fiilen yapım çalışmalarına başlanacağı, barajla birlikte Çetmi Bolay ve Balcılar kasabalarının yollarının da aynı paralelde devam edeceği öğrenilmiştir. Devlet Su işleri tarafından yapılan projeye göre Balcılar kasabasının yolu Deveci'den bir köprü ile sığındı yakasına geçecek, Karaguzan ve Akkaya'yı takiben Dökük'e gelecek, Dökük'ten bir 260 metre uzunluğunda bir viyadük

köprü ile Baskılı burnuna geçecektir. Oradan da Afşar'a ulaşacaktır. Çetmi ve Bolay kasabalarımızın yolu ise yine boğazdan geçecek ama bu defa kayanın Taş başı tarafından değil Gebe kayası tarafından geçecek. Yol kasabamızın kemerinin takiben oğlak taşı istikametinden döküğe geçerek, döküğe yapılacak viyadük köprüye girecek.

Çetmi Bolay Balcılar yol projeleri tamamlanmış olup, yol yerlerinin ölçüm çalışmaları da bitirilmek üzeredir. 2011 Yılı sonuna kadar Yolların ve Barajın tamamlanacağı öğrenilmiştir.

Baraj yapılıp su tutulunca su seviyesinin kasabamızın Değirmen köprüsünün mevcut su seviyesine kadar çıkacağı, Baskılı ve Derelerdeki bağ ve bahçelerin de 2011 yılında istimlak edilmeye başlanacağı öğrenilmiştir.

Bu baraj resimleri başka barajlardan alıntıdır

Bulmaca

Arkadaşlar bu sayımızdaki bulmacamız aşağıda gördüğünüz gibi yiyecek ot çeşitlerinden oluşmaktadır. bundan sonraki sayılarda sorulu cevaplı bulmaca hazırlamaya çalışacağız haydi size kolay gelsin

Hazırlayanlar:
Abdulkerim ve Mehmet Mustafa
ZENGİN kardeşler.
abdulkerimzengin42@hotmail.com
mehmetmustafa42@hotmail.com

G İ R E Z D E N E T G G C H W M A R D A V İ L W P
A F U U B R E B D Z O İ T B U R T N U P H N X K L
R E O A U E Q B Ş L N K A U D X İ B A L A R M U T
A P Y S C E G İ E A E A M F G Ğ J G Ö Z E N E K V
C K S Ü U İ R U G G Ç K U A A D E K E S A K A L İ
O İ K T B İ Y R Z E Ö T İ L K İ D B G Z O L G U P
C Ş L L Ç A İ A Ğ U O M U N S A V A Y W A İ A Ç A
C A C Ü V S K Ö V N G G E A A V N C Ğ T D U V İ C
A R X Y İ Z D B A Ş U U M C O L F L R E Q F İ Ğ Q
P M S E L M S M A Z A L L G İ O M İ J V R F T D R
V İ Z M T H A R U K A N H A O K G A A İ R İ D E L
R D X L H R S G R R L Z P Z Ğ D W E S G S İ Ğ M J
G İ G İ A R R B E G P A Z U L İ X N E İ N J E İ C
W F C K M İ V Y M Ç A K İ L G U Z U G U L A G İ H
F İ Y L Y M S B O Z A R M İ T N G İ V İ Ş K A N A
E V N A Q D L G E K İ N A R M U D U S O A L İ Ç L
W V Ç Ç Ö Ğ Ü R Ü Z Ü M Ü L A L E Y İ K S A Ç İ S

♣ Acıyavşan

♣ Akbakla

♣ Aleyiksaçı

♣ Alıç

♣ Balarmut

♣ Bozarmıt

♣ Çakılguzugulag

♣ Çayirguzugulağ

♣ Çiğdem

♣ Çiriş

♣ Çöğürüzümü

♣ Dağeriği

♣ Dekesakalı

♣ Döğçe

♣ Ebegömece

♣ Ebeguzugulağı

♣ Ekinalması

♣ Ekinarmudu

♣ Garacocca

♣ Gavıt

♣ Gırtalak

♣ Gıvışkan

♣ Gözenek

♣ Isırgan

♣ İrezdene

♣ İltburtnu

♣ Karamanotu

♣ Kışarmıdı

♣ Mardavıl

♣ Sütlüyemlik

♣ Tokmakan

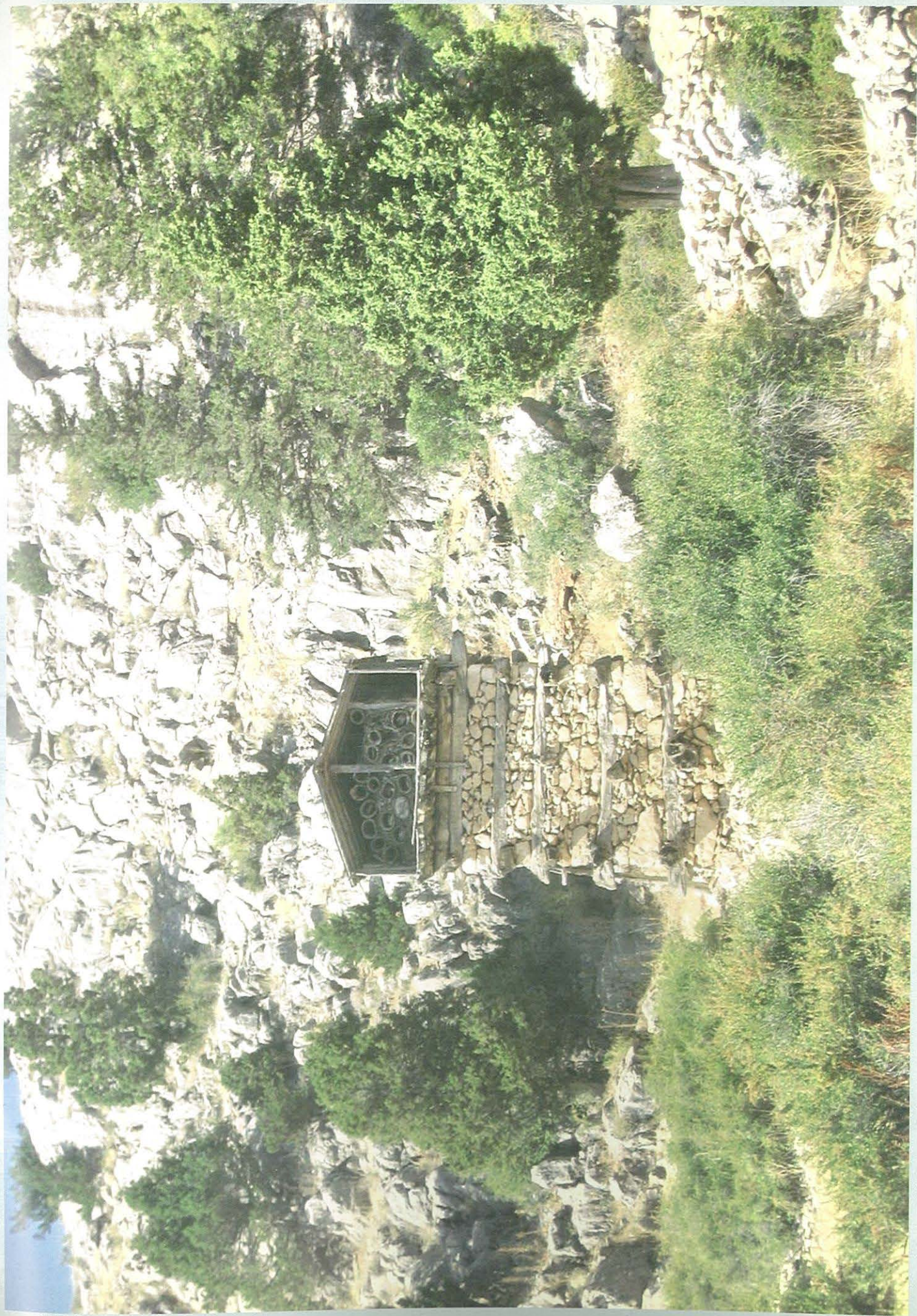
♣ Yeralması

BAŞAK KIRTASIYE

Aysel DARCAN

Tel&Fax: 0242 339 67 93
Düdenbaşı Mah. 2303 Sk. Demirgöl
Sitesi Yasemin Apt. B/12 Blok No: 1/1
(Demirgöl İlköğretim Okulu Yanı) ANTALYA

ant **tektat** Pastanesi

1928 den beri Damagınızdaki tat

“tektat”

Yeni Mahalle 2430. Sokak No: 7/3 Kepez / Antalya
0.242.325 07 05